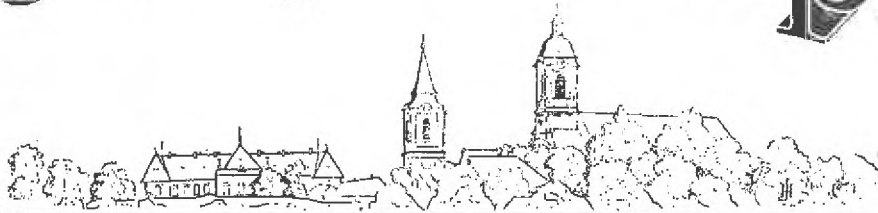

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1999. április
VII. évfolyam 4. szám Ára: 60 Ft

Anyák napi köszöntő

**Drága Édesanyák!
Kedves Édesanyám!**

“Virágillatot hoz a szél, az édes májusi szél...”. Május a tavasz legszebb hónapja, melyet az emberiség a legszebb, a legjobb és a legdrágább édesanyáknak szentelt.

Mozdul az élet, zöld lángok fákon, földeken. A virágok kelyhe ilyenkor fakasztja szét bimbóbörtönét, hogy bemutassa az élet drága értékét, a zsenge hajtást, az új reményt.

Május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeljük. Megpróbáljuk a lehetetlent, megköszönni mindazt, amit értünk tettek, megköszönni az önzetlenségüket, áldozathozatalukat.

Olyan ünnep ez, melynek értéke túlnő mindenféle társadalmi konvención. Mindenki ünnepel.

A gyermekek az édesanyjukat, az édesanyák a nagymamákat, és ha van, aki már nem lehet közöttünk, őt is ünneplik egy szál virággal a temetőben, egy kedves emlék felidézésével a szívekben, vagy néhány gondolattal.

**“Istenke, vedd térdedre édesanyámat,
ringasd szelíden, mert nagyon elfáradt,
Ki adtál életet, adj neki álmot,
és mivel ígértél, szavadat kell állnod,
mert Ő mindig hitt és sose kételkedett,
szájába suttogva vette a nevedet.**

**Én nem tudom felfogni, hogy többé
nincsen,
s szemem gyöngye, hogy a semmibe
tekintsen.**

Istenke, vedd térdedre édesanyámat!”

De amíg köztünk élnek, tudniuk kell, hogy ők egyet jelentenek a családdal ..., mely biztonság, sziklaszilárd alap, otthon, hogy legyen honnan elindulni és visszatérni ... ahová kötődünk, amit megőrzünk az emlékezetünkben ... halkuló, de soha el nem

múló visszhang fülünkben és szívünkben.

Miután a gyermek megszületett, számára az anya a meleg, az anya az élelem, az anya a biztonság jóleső állapot.

Attól a pillanattól kezdve, hogy felsír a szülőágyon a kis ráncos, édes, harmatlány csoda, a nő élete visszafordíthatatlanul átértékelődik.

Betölti lelkét a gyermek; s az a szándék, hogy ember legyen a gyermekéből.

A legtöbb gyermek számára kisiskolás koráig a szeretet kizárólag azt jelenti, hogy őt szeretik. Aztán először jut eszébe a gyermeknek, hogy adjon valamit édesanyjának: egy rajzot, egy verset, akármit.

A szeretet átalakul abból, hogy szeretik, azzá, hogy szeret, szeretetet terem.

Az anyai szeretet igazi próbaköve a növekvő gyermek szeretete.

A gyermek felnőtt, felelőssé válik nemcsak saját, de családja életéért is. Már nem kíséri olyan szorosan és óvón a lépteit, nem áll mellette senki, hogy megmutassa a jó utat, azt neki kell önállóan megtalálni.

A szeretet megmarad, de megváltozik. Megszűnik a gyermeki ragaszkodás, előtérbe kerül a gondoskodás, a tisztelet.

A szeretet nem ad egyebet, mint önmagát, és nem vesz el semmit, csupán önmagából. Nem birtokol, és nem birtokolható.

Az anyák halhatatlanok; ők a szeretet kiapadhatatlan forrásai:

**“Az anyák halhatatlanok
Csak testet, arcot, alakot
váltak; egyetlen halott
sincs közöttük;**

**fiatalok, mint az idő,
Újraszületnek minden gyermekkel,
megöletnek minden halottal,
Harmadnapra föltámadnak, mire virradna.
Adassék neki gyönyörűség,
szerelmükért örökös hűség,
s adassék könny is, hogy kibírják
a világ összegyűjtött kínját.”**

(Ratkó József)

Szeretni nagyon jó. Ez az anyák örök kárpótlása. Mindenért, a munkáért, a keserűségért, a millió aggodalomért. Az anyai szeretetet nem pótolhatja senki sem.

**Kedves Édesanyák! Drága
Édesanyám! Engedjék meg, hogy
végezetül Dsida Jenő szavaival kívánjak
kedves Mindnyájuknak sok erőt, egészséget,
nagyon sok boldogságot és áldást életükre
Anyák napja alkalmából!**

HÁLAADÁS

**“Köszönöm, Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel - nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem az édesanyámat!**

**Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve
Köszönöm a szívét, melyből jószág árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.**

**Áldd meg édesanyám járását - kelését,
Áldd meg könnyhullását, áldd meg
szenvedését!**

**Áldd meg imádságát, melyen el nem fárad,
Áldd meg két kezeddél az Édesanyámat!**

**Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!”**

Dr. Czira Szabolcs
Országgyűlési képviselő

Városházi tájékoztató

Március hónapban a városi képviselő-testület minden héten ülésezett. A rendszeres hetenkénti ülésezést a napirendi pontok jelentős száma és fontossága indokolta. A képviselő-testület többek között tárgyalta a sporttámogatásra elkülönített pénzüsszegeknek a városban működő szakosztályok közötti felosztásáról. A szakosztályok mellett pénzügyi támogatásban részesülnek az általános iskolákban és a gimnáziumban működő Diáksportegyesületek is. A társadalmi szervezetek közül támogatást kapott a Természetjárók Egyesülete, Fúvószenekari Egyesület, valamint a Mozgáskorlátozottak Egyesülete.

A képviselő-testület március havi ülésének legfontosabb döntése városunk közvilágításának korszerűsítésével volt kapcsolatos. A képviselő-testület több lépésben készítette elő, illetve tárgyalta meg a közvilágítás korszerűsítését. Az át gondolt tárgyalási sorozat eredményeként 1999. július 31-ig a várost jelenleg megvilágító korszerűtlen lámpatestek helyett korszerű, mintegy közel 60 %-os energiamegtakarítással bíró lámpatestek kerülnek felhelyezésre. A közvilágítást modernizálásával egyidőben diszkvilágítást kap a katolikus templom is.

A munkálatok költségét a város az energiamegtakarításból, illetve a TITÁSZ Rt. mintegy 10 %-os hozzájárulásából fedezi, így a korszerűsítéshez a városnak anyagilag nem kell hozzájárulnia.

A képviselő-testület ülésén az önkormányzat tulajdonában lévő ingatlanok értékesítésével is foglalkozott. /Kölcsey út 30., Kossuth F. út 2., Radák út 3./

A képviselő-testület az ALFÖLD Befektetési és Informatikai Rt bemutatásával egybekötött tájékoztatóját is meghallgatta az önkormányzati térinformatikáról. Ennek a ma még újszerűnek hangzó technikának a segítségével lehetővé válik a város területén meglévő ingatlanok, közművek feltérképezése.

A Képviselő-testület a szennyvíziszap-

komposztáló telep megépítéséhez szükséges pályázat benyújtását is elfogadta.

A képviselő-testület már korábban döntött a csatornaépítés II. ütemének megvalósításáról, folytatásaként az ezzel kapcsolatos feladatokat tárgyalta meg.

A testület megtárgyalta a város bel- és külterületi fásítási programját is, mely abban az esetben valósítható meg, ha a korábban megrendelt tervek és a szükséges anyagi eszközök rendelkezésre állnak. Ehhez kapcsolódóan a város tisztábbá, szebbé, virágosabbá tétele érdekében a kiscgazda képviselőcsoport virágmagvakat adományozott a városnak.

A virágmagvak közterületre történő elültetését az ABOKOM KHT dolgozói végzik.

Tárgyalta a képviselő-testület a Pest megyei Közgyűlés által alapított kitüntető díjakra adományozására vonatkozó javaslatot. /Alapított kitüntető díjak: Arany János Pedagógiai-díj, Lajtha László díj, Közművelődési-díj, Semmelweis Ignác-díj, Szegényekért és elesettekért-díj, Nyári Pál-díj./

A képviselő-testület valamennyi márciusban megtartott ülésén áttekintette a város pénzügyi helyzetét.

Az Egészségmegőrző Központban folyó egészségügyi szakellátások színvonalasabb ellátása érdekében a képviselő-testület ki nevezte határozatlan időre Dr. Czeczon Zsuzsanna reumatológus szakorvost.

A képviselő-testületi üléseket, mint mindig, ez alkalommal is megelőzték igen jelentős számban a szakmai bizottságok ülései, /pénzügyi, ipari- és kereskedelmi, városfejlesztési, oktatási-közművelődési-és sport, mezőgazdasági, egészségügyi, szociális, és ügyrendi/, melyek előkészítették a képviselő-testületi napirendek megtárgyalását.

Ezúton is felhívjuk a város lakosságát, hogy a Képviselő-testületi ülések nyilvánosak, továbbra is várjuk az érdeklődőket.

ABONY VÁROS ÖNKORMÁNYZAT KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK

4/1999. (március 30.) számú rendelete
Abony város igazgatási területének
átmeneti övezeti előírásairól szóló
28/1996. (XI.26.) számú rendlet
módosításáról

Épített környezeti értékek védelme

22. §. (5) bekezdés az
alábbiakkal egészül ki:

A városközpontban lévő közterületeken a központ arculatának és stílusának megőrzésére elárúsító pavilonok nem helyezhetők el, illetve a már meglévőket folyamatosan fel kell számolni. A közterületet csak olyan célra lehet igénybe venni, amelyet az Önkormányzat engedélyez.

Ezen rendelet kihirdetése napján lép hatályba.

Abony, 1999. március 30.

Gajdos István sk. Varga Sándorné sk.
polgármester jegyző

Kihirdetve 1999. március 30.

Varga Sándorné sk.

Az abonyi Természetjárók Körének Túraterve

Június 5. Pentele telj. túra, Dunaujváros

Június 5-6. Gödöllő, éjsz. telj. túra

Június 23-27. Szlovák túra /Magas-Tátra-Hernád áttörés/

Jelentkezni lehet: Nagy Sándorné, Abony, Könyök út 19. Tel.: 7-15 óráig 360-021 vagy este 7 után 53/361-352.

Az autóbuzsós túrákra a túra előtt legalább két héttel, a részvételi díj befizetése mellett lehet jelentkezni.

Nagy Sándorné
a természetjárók vezetője

HIRDETMÉNY

Pest megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás Kerületi Főállatorvosa Cegléd állategészségügyi zárlatot rendel el Abony város teljes közigazgatási területére 1999. március 16-tól mézelő méhek nyúlós költsrothadása megbetegedés miatt a betegség fennállásának idejéig.

A zárlat fennállása idején:

- Tilos a városból méhcsaládot, mézet és egyéb méhészeti terméket, méhészkedéssel kapcsolatosan használt eszközt, anyagot, használati tárgyat kivinni!

- Tilos a városba - bármilyen célból - méheket beszállítani.

- Tilos a fentiek belső bármilyen forgalma.

Abony város Önkormányzat
Polgármesteri Hivatal

Értesítjük az érdeklődőket, hogy 1999. május 6-án 17 órakor újabb

gépjárművezető tanfolyam indul a Petőfi Művelődési Házban.

Jelentkezni és érdeklődni a Városi Könyvtárban lehet.

/Abony, Csillag Zs. út 5. Tel.: 53 /360-075 /

Abony Pünkösdi - avagy gondolatok a májusi eseménysorozatról

Immár hét év telt el, mióta Abony ismét városi rangra emelkedett. Az egykori mezőváros városavató ünnepségét 1992 pünkösdjén tartották meg. Az elmúlt hét esztendő sok tekintetben szűk volt, ám ugyanakkor bővelkedett elért eredményekben is. Egyik legfőbb vívmányunk talán az, hogy a városá avatás ünnepsége tradíciót teremtett.

Nem csupán egy alkalomra szólt, az összefogás, sportélet, kultúra, önfelelt szórakozás és kikapcsolódás jelképévé válhatott az abonyi emberek számára. Büszkeséggel tölthet el bennünket, hogy rangos eseményeink más települések lakosait is vonzzák, ők pedig hírünket vihetik országszerte. Várjuk természetesen most is az Abonyból elszármazottak népes táborát, legyen az hazánk fia, avagy külföldön élő magyar. Magyarországnak ápolásának szép példája az ünnepségek ideje alatt a régi mesterségek hagyományainak felelevenítése is.

Idén is összeállt a kép, kezemben a program. Úgy vélem, ebből mindenki - korra és nemre való tekintet nélkül - kedvére válogathat, megtalálhatja a számára érdekeseket. Nehéz ugyan a dolgom, de megpróbálom "mazzsolázni" a színes palettáról, vagy ha úgy tetszik: íme az étlap!

1999. május 22 és 24 között, **ABONYI PÜNKÖSDŐLŐ** néven a következő eseményeket ajánlom szíves figyelmükbe:

Május 22. szombat

9.00 Vadászati, halászati, természetvédelmi kiállítás megnyitása a Városháza épületében. A kiállítás fővédnöke: Dr. Boros Imre miniszter úr.

9.45 A Kinizsi Városkapu ünnepélyes alapkövetétele a Kossuth téren.

10.00 Dél-alföldi (regionális) vadászajándék az Állat- és Szabadidő Parkban. A majális igazi csemegének ígérkezik. Főbb attrakciók: Hubertus mise, vadászkutya, sólymász, lovas, íjászbemutatók, vadászkürtösök hangversenye.

Ez idő alatt kerül megrendezésre a Kinizsi Udvarház Főszakácsa megítéző címért folyó szakácsverseny is, melyet idén első ízben hirdettek meg a rendezők.

A szakmai zsűri tagjai nemzetközi hírű szakácsok lesznek majd. Az esemény rangosságának fokmérője, hogy a védnökséget a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség vállalta. A versenykiírás alapvető célja a XVII-XIX. század - azon belül a magyar - gasztronómiai kultúra felidézése, a maga feledhetetlen ízeivel. Az esemény támogatói között említhetők a regionális médiumok is, melyek által a sajtó nyilvánossága biztosított.

Itt kerül sor továbbá a Kinizsi Városkapu Alapítvány bemutatkozására, valamint az Abonyból elszármazottak baráti találkozására is. Ez utóbbi szintén a kulináris élvezeteknek ad teret, hiszen a szervezők mindezt egybekötik borbemutatóval és borkóstolóval is.

A gazdag programban teret kapnak rendkívül látványos néptáncbemutatók is. Az apróságokról sem feledkeznek meg, hiszen részükre játékos gyermekvetélkedőket rendeznek. A férfiak pedig a skeetlövő versenyen nyerhetnek felüldülést.

Május 23. vasárnap

9.00 Zenés felvonulás a Kossuth téren fúvószenekarokkal, majorettekkel. Ez alatt kezdődik el a népművészeti bemutató és vásár is.

10.00 Nemzetközi Sportakrobatikai Bajnokság a Városi Sportsarnokban. A résztvevő országok jelenléte az esemény rangosságának biztosítéka: Ausztrália, Belorusszia, Kazahsztán, Magyarország, Németország, USA.

11.00 Térzene a város különböző pontjain fúvószenekarok közreműködésével.

13.00 Fúvószenekarok közös hangversenye a Kossuth téren. Itt kerül megrendezésre az Abony legerősebb embere címért folyó vetélkedő is.

17.00 Zenekarok hangversenye a Kossuth téren.

20.00 Vadászbál vacsorával a sportsarnokban és utcából a buszpályaudvaron.

Május 24. hétfő

10.00 Horgászverseny a horgásztavon

18.00 Orgonahangverseny a Római Katolikus Templomban

Remélem, sikerült ízelítőt adnom abból, ami itt készül nálunk, Abonyban... Jöjjen el Ön is, és legyen részese a programok által nyújtott önfelelt kikapcsolódásnak!

Lőrinczy Veronika

Röviden, de újszerűen a Kinizsi Városkapu Alapítványról

A programban is szereplő esemény a Kinizsi Városkapu Alapítvány Alapkövetétele 1999. május 22-én. Számos alkalommal hallhattunk már erről a nemes kezdeményezésről, annak fő céljairól. Most én mégis megpróbálom a lehetetlent: röviden, új információkat is feltárva bemutatni az alapítványt.

A Mészáros Vendéglő Bt. által létrehozott alapítvány kuratóriumának elnöke: Plangár László, annak tagjai: Dudinszky István és Nagy Énok Sándorné. Az alapítvány alapvető célja a városrendezési terv részét képező városkapu felállítása. Ez a kapu az összefogás szimbólumaként a közösségi park bejárata lesz majd. A városképbe szorosan illeszkedő, régies stílusban épített kapu, mely a négyes számú útról is lenyűgöző látványt nyújt majd, egyben talán Abony számára azt a kaput is jelenti, mellyel felzárkózhat az ország idegenforgalmilag jelentős települései közé. A Városkapu megalkotásával ugyanis nagyra törő terveket is megálmodott a szervezőbizottság. Különböző vendégváró programokkal, a település nevezetességeinek bemutatásával, gasztronómiai örömeiket ígérve jutott el városunk az idegenforgalmi szakkiallításra is. A falusi turizmus hagyományainak megteremtésén fáradozunk, megmutatva magunkat országnak-világnak.

Az Alapítvánnyal összefüggésben kérem, engedjék meg nekem, hogy ezen sorokkal invitáljam meg Önöket 1999. május 22-én 10 órára az Abonyi Állat- és Szabadidőparkba. Itt mutatkozik be ugyanis a Kinizsi Városkapu Alapítvány borkóstolóval egybekötött kötetlen beszélgetés keretében. Várjuk tehát mindazokat, akik az alapítványt támogatni kívánják, akár anyagiakkal, akár munkával vagy egyéb javakkal. Ne feledjék: Kétszer ad, aki gyorsan ad! Bővebb információkért hívják a következő telefonszámokat: 53/360-049, 53/360-600 vagy 30/9588-331.

Köszönjük szépen!

A Kinizsi Városkapu Alapítvány
Elnöksége nevében: Lőrinczy Veronika

Felhívás! Felhívás! Felhívás! Felhívás!

Az előzőekben nagyra törő tervekről írtam, melyek arra hivatottak, hogy városunk is részese lehessen mindazon lehetőségeknek, ezáltal pedig javaknak, melyet egy olyan város jelent, mely az ország lüktető idegenforgalmának szerves részét képezi.

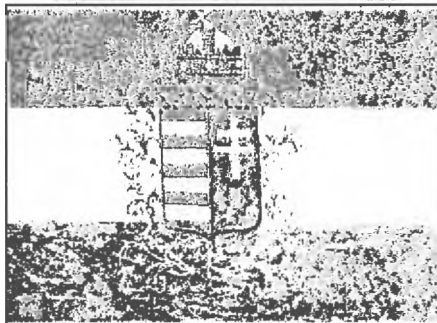
Vágyaink szerint szeretnénk mi is bekapcsolódni hazánk idegenforgalmi vérkeringésébe, azon adottságainkkal, melyeket sajátos fekvésünk, szép épületeink, lehetőségeink, és nem utolsósorban velünk született avagy vérünkbe vált magyaros vendégszeretetünk nyújthat.

Ennek érdekében kérem fel Abony város lakosságát, hogy nyissa meg házainak ajtaját vendégeink előtt, tegye lehetővé számunkra, hogy fizetővendéglátás keretében szállást biztosíthassunk az Abonyi Pünkösdi és egyéb események látogatói számára.

Így szeretnénk egyben biztos megélhetési forráshoz juttatni mindazokat, akik elhivatottságot éreznek a vendégfogadás iránt.

Amennyiben felhívásunk felkeltette szíves érdeklődését, kérem, forduljon hozzánk bizalommal!
Bővebb információk: 53/361-238 Járdány Gyula

"Kossuth Lajos kiadta a parancsot minden legény tegyen pörge kalapot. Kalap mellé háromszínű virágot, Hadd tudják, hogy vége a csúf világnak. Háromszínű a nemzeti lobogó Ez a zászló becsülettől ragyogó Gyertek fiúk, vigyük most ezt előre, Adjuk át a Kossuth Lajos kezébe."

Abony és Nagykáta történelmi "találkozásai" 1849-ben

Nagykáta számára először 1849 tavaszán adatott meg, hogy részese, "házigazdája" legyen nemzete nagybetűs, iskoláskönyvekben is szereplő történelmének.

Határában zajlott a szabadságharc egyik legvéresebb ütközete, a tápióbicskei csata. A mezőváros egyetlen emeletes épületében működött pár napig Görgei főhadiszállása, s gyógyította több csata sebesültjeit az ideiglenes hadikórház.

Ezek az események, melyek április 4-ét, a csata mindenkorai évfordulóját a város napjává avatják, ebben az évben a 150. évforduló kapcsán különleges jelentőséggel bírnak. Hónapok óta készülünk a jeles évforduló megünneplésére, emléktáblák hirdetik majd a történelmi eseményeket. A "Nagykáta Újság" - mely most ünnepelte alapítása 10. évfordulóját-, korábbi számaiban számos tanulmányában idézte fel a történelmi napok hangulatát. Talán nem sokan vették észre, hogy Nagykáta, mely 10 éve, 1989. március 15-én lett ismét város-, történelme legemlékezetesebb napjainak számos abonyi vonatkozása van. Ezeket a véletlenszerű kapcsolatokat mintegy csokorba gyűjtve nyújtjuk át most tiszteltünk jeleként az abonyi olvasóknak. Abonyi Lajos író várostörténeti munkája - melynek részletei a Napló márciusi és áprilisi számában jelentek meg-, említést tesz két huszár veszélyes "cseléről", melyben átállást színelve tartották fenn Parrot császári generális hadait. Az író egy másik elbeszélésében részletesen is megjeleníti az "abonyi hadicselt". Az 1868-ban megjelent "Honvédalbum"-ban olvasható "A honvéd-gyermek" című írás, melynek hőse Pilaszanovics Béla,

a Hunyadi-huszárok 17 éves hadnagya.

A Szabadkához közeli Alsó-Reglaticán köznemesi családban született fiú apja a szabadságharc alatt Baja város főbírája volt. A család több tagja vett részt a szabadságharcban. Bácska közéletének jellegzetes tagjai voltak a nemesi címüket a határőrizetért kapott Pilaszanovicsok. Béla Baján csatlakozik még diákként 1848 őszén a Hunyadi-szabadságharcba. A délvidéki harcokban esett át a tűzkeresztségen. A Debrecenben székelő Országos Honvédelmi Bizottmány, készülve a nagy visszavágásra, a Délvidéken harcoló egységeket felrendeli a tiszai összpontosításhoz. Ekkor, 1849. február 6-án nevezték ki hadnaggyá. Az egyik támadási kísérlet során, a Tiszán Cibakháznál történt átkelés után Nagykőrös felé vezényeltek előrenyomulást. A kedvezőtlen időjárás, a túlerőben levő császári erők miatt azonban visszavonulást rendeltek el. Az író szerint Mesterházi István ezredes ad engedélyt a talpraesett fiúnak, hogy egy öreg huszárral átállást színeljen, ami alatt a magyar csapatok megkezdhetik a visszavonulást, anélkül, hogy magukra vonnák a császáriak támadását. Pilaszanovics Béla terve bevált: a hadosztály veszteség nélkül ért vissza a Tisza másik oldalára. Alig egy hét múlva került sor a tápióbicskei csatára, hol hősrünk Klapka gyalogos zászlóaljainak védelmében súlyosan megsebesült: "Mindkét lábát agyúgolyóval ellövtévén...". A fiatal hadnagyot a nagykátai hadikórházba szállították, hol április 9-én elhunyt. Pilaszanovics Béla emléke - hála Abonyi Lajos elbeszélésének - mindmáig fennmaradt. Nagykáta főterén kopjafát emeltek tiszteletére, mely előtt minden évben a "Magyarország Felfedezői Szövetség" új tagjai tesznek fogadalmat. Ez a gyermekszervezet országos mozgalmat indított évekként ezelőtt a szabadságharc gyermekhősei - közöttük Pilaszanovics Béla - emlékének ápolására. A hadnagy családjának leszármazottai kitüntetést is alapítottak, zászlót adományoztak Nagykáta ifjú hagyományápolóinak. A Jászberényi múzeumban a gyermekhősök állandó kiállításán külön vitrinben láthatók hősrünk emlékei.

Április 4-e másik abonyi vonatkozása: a nagykáta-i hadikórháznak Nagy József abonyi sebészorvos lesz a vezetője. Kossuth a csatát követő napon érkezik Jászberényből Nagykátára. Görgei kíséretében megszemléli a grófi kastélyban kialakított szükségkórházat. Az OHB elnöke a tőle megszokott lendülettel és alaposággal látott munkához. Nagykátáról több levelet címez, melyek közül az egyik Abonyba szól:

"A Nagykáta és Bicske között tegnap vívott csatában megsebesültek ellátására tábori orvosok hiánya lévén ezennel kötelelességül teszem Önnek, hogy ezen rendeletem vételével műszereivel együtt azonnal N. Kátára siessen."

Miért esett Kossuth választása Nagy József? Ebben Györe Pál, az abonyi Falumúzeum vezetője volt segítségemre. Ezek szerint Nagy József a nagy kolerajárvány idején nyert kinevezést, s 1831. július 8-án történt Abonyba érkezésétől fogva évtizedeken keresztül gyógyította az alföldi kisváros lakosságát. Kossuth 1848-as felhívására 100 aranyat

adományoz az ország védelmi képességének növelése céljára. Ez a gesztus maga korában is jelentős tett volt, hiszen számos történeti tanulmány is megemlékezik róla.

Ismerjük Kossuth és Nagy József levélváltásait, melyben a két férfiú a Nagykátán ápolt sebesültek javára igyekezett minél jobb körülményeket teremteni. Egy másik forrásból tudjuk, hogy a káta kóroda igazgatóját "százados főorvos"-nak nevezték ki, "...50 pft rendes és 20 pft pótlék havi illetményel." A Közlöny 1849. június 10.-i számában Nagy József köszönetet mond a kórház támogatóinak:

"A n.-kátai kórházban fekvő sebesültek számára april 4-től következő lelkes adakozások tettek: N-Abony m. város lakosai, különösen Nagy József főorvos úr lelkes szavaira: 49 inget, 33 gatyát, 26 lepedőt, 10 asztalkendőt, 7 pár harisnyát, 5 törülközőt, 2 párnát, 1 párnahéjat, 25 font tépést, 156 sérvkötőt s több nagyobb tépetnek és sérvkötőnek való ruhaneműt."

A kórház utolsó betege július 21-én hunyt el, tehát működése július végéig tarthatott. Keglevich Gábor kastélyában - melyet meglátogatott Kossuth Zsuzsanna országos főápolónő is - a tápióbicskei, az isaszegi és a turai csaták sebesültjeit ápolták. Nagy József további sorsáról nem tudunk, végső nyughelye számunkra ismeretlen.

Az április 4-én avatásra kerülő emléktáblán a hadikórház mellett utalás történik Görgei főhadiszállásra is. A nemrég kinevezett "ideiglenes fővezér" mindössze egy éjszakát töltött a kastélyban, de a hadak utánpótlását biztosító hadtáp, az "identatúra" még napokig innen szervezte a tavaszi hadjárat résztvevőinek ellátását. Danielisz János ezredes, főintendáns Nagykátáról küldte leveleit a Duna-Tisza köze településeinek a magyar hadsereg részére történő élelmiszer szállítást szorgalmazva. "Vitéz seregünk halad, naponta vérzik, s Cegléd, Nagykőrös és Kecskemét, kiknek hazafiságukról és mint szomszéd Abonyi közbirtokos meggyőződve vagyok, ezt tetlenül nem hagyhatja!!"

A tápiószelzei temetőben nyugvó ezredesről Bona Gábor többek között a következőket írja:

"1800-ban született a szepességi Poprádon. Vagyonos polgári származású, német (cipster). Ismert mezőgazdász, gazdálkodó. 1848 novemberétől a feldunai hadtest főhadbiztosa. 1849 márciusától ezredesi rangban a Feldunai hadsereg főhadbiztosa. A világosi fegyverletételig szolgál. Emigrál, majd hazatér. 6 évi várfogságra ítélik. 1855-ben kegyelmet kap. Haláláig gazdálkodó a Pest megyei Abonyban."

Pilaszanovics Bélát, Nagy Józsefet, Danielisz Jánost a történelem szele "sodorta" Nagykátára. Mindhármodjuk helytállása "tisztelbeli abonyiként" kivívta az utókor mindmáig ható tiszteletét. Rájuk is emlékezve a történelmi évfordulón üdvözli Nagykáta város a nehéz napokban mellette álló, őt támogató Abony város mai lakóit.

Előzetes a XIII. Abonyi Kulturális- és Sportnapok programjáról

A Városi Önkormányzat kezdeményezésével ebben az évben is megrendezésre kerül a hagyományos tavaszi, több hetes kulturális és sport program.

Az óvodai csoportok játékos vetélkedőkkel, bemutatókkal, játszóházzal készülnek. Az általános iskolások részére lesz többek között mesemondó verseny, rajzpályázat, a Somogyi iskolában egészségmegőrző sportnap, tábortűz, 16 órás kézilabda gála. A Gyulai iskola a zeneiskolával közösen idén is megrendezi a diákok év végi hangversenyét. A gimnáziumban Kinizsi Napokkal kapcsolódnak az eseménysorozathoz. A Falumúzeumban dr. Vörösné Mazúr Márta "Variációk kőből és kerámiából" című kiállításának megnyitására kerül sor. A művelődési ház vendége lesz Gyurkovics Zsuzsanna előadóművész. Megrendezésre kerül ismét a "Jótekonysági Hangverseny". A Cigány Kisebbségi Önkormányzat kiállítás keretében mutatja be a cigányság kulturális, sajátos mesterségbeli hagyományait. A József Attila Nevelőotthon diákjai az "Őz a nagy varázsló" című mesejáték előadásával készülnek. A több féle sportprogramból kiemelkedik a "II. Abonyi Kupa" országos birkózó verseny, valamint a nemzetközi sportakrobatika verseny megrendezése. Az "Abonyi Pünkösdő" néven meghirdetett három napos fesztivállal olyan hagyományt szeretnénk elindítani, hogy a helybéli emberek mellett minél több idegent is Abonyba vonzzanak programjaink. Ebben az évben a vadászat, horgászat, környezetvédelem témakör köré csoportosítottuk az eseményeket, ez adja meg a keretet. Meg szeretnénk rendezni az "Abonyból elszármazottak baráti találkozóját", amihez ezúton is kérjük az itt élők segítségét, hogy az Abonyból elkerült rokonokat, ismerősöket értesítsék szándékunkról. Ha tudnak olyan személyről, aki szívesen részt venne a találkozón, kérjük, jelezze az Önkormányzatnál.

Tervezzük a "Kinizsi Városkapu" alapkövetését is. A három napnak egy részletesebb előzetes programját is közöljük ebben a számban.

Az egész rendezvénysorozat pontos, részletes leírását egy programfüzetben fogjuk eljuttatni minden családhoz, ezen kívül több eseményre külön meghívó, plakát is fog készülni.

Kérjük, kísérjék figyelemmel ezeket, és mindenki válassza ki magának a legérdekesebbnek tartott programot és minél nagyobb számban vegyünk részt ezeken az eseményeken.

Reményeink szerint több idegen is megfordulni városunkban ezekben a napokban. Nem mindegy, hogy milyen környezettel fogadjuk őket. Szeretnénk felhívással fordulni minden abonyi lakoshoz, ingatlan tulajdonoshoz, közintézményhez. Tegyük szebbé, rendeztebbé, tisztábbá, virágosabbá településünket. Mindenki készüljön az eseményre a portája előtti szakasz csinosításával. Különösen a főbb útvonalaink mellett és a város központjában. A Kossuth tér házainak erkélyei is legyenek szépen kivirágosítva. Mi magunk is jobb közérzettel élünk egy ápolat, gondozott lakóhelyen. Ebben számítunk mindenki közreműködésére.

Bene László Városfejlesztési Bizottság elnöke

Mikes Kelemen /1690. augusztus - 1761. október 2./

A 18. század prózairodalmának legnagyobb magyar alakja. Székely főnemesi családba születik az erdélyi Zágóban. A kolozsvári jezsuita gimnáziumban tanul, majd II. Rákóczi Ferenc fejedelem apródja, később kamarása.

Urának hűséges kísérője a száműzetésben is. Lengyel, francia és végül Törökországba kíséri bálványát, a nagy Fejedelmet. 1720-ban érkezik Törökországba, és itt is marad örökké.

Irodalmi munkássága igen nagy. Számos vallásos és irodalmi művet ír. Sok értéket is fordít magyarra. 1717 és 1758 között írja műveit. "Törökországi levelek" címmel kora legértékesebb magyar irodalmi alkotásait is neki köszönhetjük. Élményeit a kor divatjának megfelelően levél formájában írja képzeletbeli nagynénjének. Ezekből a levelekből ismerjük meg a kor török társadalmát, a magyar emigránsok, valamint a fejedelem életét. Leírja az üldözöttek fájdalmait, szenvedéseit, nélkülözéseit, keserű honvágyát. Leírja a nagy Fejedelem halálát, valamint az azt követő időket. Művei forrásértékűek. Levelei kitűnő szerkesztésűek, jó stílusúak, izés humorú alkotások.

Levelei hosszú időn át kéziratban maradtak, 1794-ben Kulcsár István rendezte őket sajtó alá és adja ki Szombathelyen.

Nézzük Mikes Kelemen zágoni családját is! Megérdemlik.

Apja, Mikes Pál, lófőszékely. Nem nagybirtokos, de kiválóan képzett, művelt ember. Éppen ezért választja a

háromszéki ref. egyház főgondnokának. Ezt a tisztséget addig viseli, míg viselheti. Mikes Pál 1690-ben csatlakozik a kurucvezér Thökölyhez. Ekkor születik kisfia, akit a háború miatt soha nem lát. A levett kuruc sereggel Mikes Pál is fogságba kerül. Keserves kínzások között hal meg a kőpadon, de kínzóinak nem szerzi meg azt az örömet, hogy akár egyetlen jajszót is kiejtene. Mikes Pál kuruckapitánynak - a fogarasi várban - előbb a fogait verik ki, szeméit szűrik ki, darabokban vágják le a kezeit, lábait, majd végül testét darabolják fel.

Itt meg kell jegyezni, hogy hogyan is jutott Mikes Pál ellenségeinek fogságába. A szétvert kurucok sokan, így Mikes Pál is "Constantin" oláh vajdánál keres menedéket. Fogadja is őket a "drága" ember, aki jópénzért nyomban ki is adja őket. Felesége, Torma Éva, ezalatt bujkálni kénytelen a saját birtokán, és az egyik jobbágyának házában talál menedéket és ott is szüli meg a fiát, Mikes Kelemt.

Ma már sem a kis kastély, sem a szülői ház nem áll. Egyetlen emlék egy kancsó a református templomban, amely Mikesék tulajdona volt. Nemcsak nagy fiának emléke él, de az erdélyiek Mikes Pálra is emlékeznek. A zágoni református templomban van egy szerény kiállítás, amely őrzi a Mikes család nevét. Sajat készítésű vászonkendőt ajándékozott a templomnak, a Mikes kiállításnak, Szabó Katalin, erdélyi magyar kislány, aki Románia többszörös tornászajnoka, olimpiai és világbajnok. Persze, Mikes Kelemen neve ma is élő. Minden irodalmat kedvelő, több-kevesebb iskolát végzett magyar ismeri nevét és munkásságát. Dicső személye nagy költőinket is megihlette.

Lévay József így versel róla :

Mikes	Zágon felé mutat egy halovány csillag,	császárnak.
Egyedül hallgatom tenger mormolását,	Hol a bércek fején hókorona csillog	Ablakomra titkos poroszlók nem járnak
Tenger habja felett futó szél zugását,	S a bércek aljában	Éjjeli setétben,
Egyedül, egyedül	Tavaszi pompában	Hallgatni beszédem
A bujdosók közül,	Virágok feselnek...	Beárulás végett...
Nagy Törökországban;	Erdély felé mutat, hol minden virágon	Magános fa vagyok, melyre villám szakad,
Hacsak itt nem lebeg sirjában nyugovó	Tarka pillangóként első ifjúságom	melyet vihar tördel, de legalább szabad
Rákóczi nagy lelke, az eget csapkodó	Emléki repkednek!	S levegővel élhet.
Tenger haragjában!	Ah! miért nem szállhatok hozzád, szülőföldem,	Egyedül hallgatom tenger mormolását,
Peregnek a fákról az őszi levelek,	Mikor minden bokrod régi ismerősem!	Tenger habja felett futó szél zugását,
Kit erre, kit arra kergetnek a szelek,	Mért vagy szolgátságban,	Egyedül, egyedül
S más vidékre száll a Csevegő madárka	Gyászos rabigában,	A bujdosók közül, Nagy
Nagy Törökországból;	Oly hosszú időkig!?	Törökországban,
Hát én merre menjek, hát én merre szálljak,	Ha feléd indulok, lelkem visszatartja	Körülottem lebeg sirjában nyugovó
Melyik szögletébe a széles világnak	Az édes szabadság bűvös-bájos karja,	Rákóczi nagy lelke, az eget csapkodó
Idegen hazámból?	Vissza mind a sírig.	Tenger haragjában.
	Itt eszem kenyerét a török	Cilike

Emlékek az első iskolámról

(2. rész)

Tavasszal, amikor már a pedagógusnap is közeledik, régi iskoláim jutnak gyakran az eszembe... és pedagógusok, akik hosszú éveken át tanítottak és neveltek. Hálás szeretettel gondolok valmennyiükre, de szívemnek mégis a legkedvesebbek első tanítóim és az örökre lelkembe vésődött első iskolám.

Második osztályos koromban a folyosó másik végén új tanterembe költöztünk. Így szünetekben a sárgarézb fogantús, zöldre festett csapóajtón keresztül az ellenkező oldal kisudvarára futottunk ki játszani. Tanítóink egy elegáns, nagyon kedves és engedékeny középkorú úr: Thantossy Kálmán volt.

Nála is szépen haladtunk a tudományok területén. Különösen a számtanban kellett nagyon összeszedni magunkat, mert abban az évben már 100-ig tanultunk, sőt már számtani alpműveleteket: összeadást, kivonást, szorzást és osztást is végeztünk. Elengedhetetlen volt a szorzótábla, vagy ahogy mi mondtuk, az egyszerű tudása. Gyakoroltuk is, amikor csak tehetjük. Főként órák előtt áldoztunk erre néhány percet, és nagyon lelkesen, közös nagy kórusban, ritmusra mondtuk, de inkább hosszan elnyújtva hangosan énekeltük a szorzótáblát. Ilyen formában gyakoroltuk még /hogymessze kihallatszott az utcára / a katekizmust, Petőfi Sándor, Tompa Mihály és Gyulai Pál néhány versét is.. Hogy egészségesek legyünk, ne kapjunk tüdőbajt és gerincferdülést, egyenes derékkal és hátratett kézzel ültünk egész nap, amikor a kezünkre nem volt szükségünk. Szemtengelyeink épségére is vigyáztunk. A padosorok cseréjével negyedévenként új ülésrendet alakítottunk ki, így más szögben fordultunk és néztünk a tábla és a tanító bácsi felé.

A második osztályban két menhelyi, más néven lelenc gyerek is járt velünk. Olyan elhagyottak vagy árvák voltak, akiket egy országos alapítvány vett gondozásba, és helyeztett el nevelőszülőkhöz. Megkülönböztető színű és mintázatú ruhát viseltek, és egészen rövidre nyírt hajjal, vagy kopaszon jártak a gyakran előforduló fejtetű miatt. Nagyon sajnáltam őket, de keveset tudtam az életükről. Ők is durván elzavartak minket, ha közeledtünk hozzájuk, és nem játszottak senkivel, csak egymással. Biztosan azért, mert már eddigi kis életükben is sok csalódást okoztak nekik az emberek.

Néha előfordult, hogy a tanító bácsi otthon felejtett valamit. Nagy kitüntetés érte azokat - köztük engem is -, akik elmelehtek érte a lakására. Egy nagyon kedves, szőke hajú néni, a felesége fogadott bennünket. Szeméhez aranyszáru lornyont illesztett. Azon át nézett ránk, majd bevezetett minket egy szobába, ahol tarka összevisszaságban fotelok selymén, kanapék bársonyán kutyák, főként pincsikutyák ültek és heverték. Először morogva vették tudomásul érkezésünket, de később óriási

játékba kezdtek velünk, a kedvünkért.

Szorgalmas életünk hétköznapjait sok ünnep színesítette. A naptári ünnepeken kívül, melyek az egyházi naptár szerint voltak egy vagy több naposak és szép emelkedett hangulatúak, tanítási szünetet kaptunk még az országos vásárok napján is. Külön ünnepnek számított a József nap. Az iskolaszék elnökének, Kovács József esperes plébános /később kanonok/ úrnak a nevenapja. Ilyenkor sok szeretettel ünnepelte a tantestület és az egész iskola. Egyszer elsős koromban az édesanyám által írt verssel, a gyerekek nevében én köszönhettem őt.

Választásunk szerint első vagy 2. osztályos korunkban elsőáldozók lettünk. A felkészülés időszakában már nem a tanító bácsi /az egyik káplán a plébániáról/ tanított minket hittanórákon. Áldozó csütörtökön jött el a nagy nap. A fiúk sötétkék ruhába öltözködtek, a fehér ruhás kislányok mirtuszkoszorús fehér fátyolt tettek a fejükre. A Központi Iskolába gyülekezett a sok elsőáldozó. Oda jött értük templomi ruhában az esperes plébános úr, és nagy harangzúgásban kézenfogva vezette a hosszú sort alkotó gyereksereget a szülők, rokonok, hívek hatalmas tömegének sorfala között, keresztül a Ceglédi úton, egészen a templom főoltáráig. Mise után az iskolában terített asztal, kakaóból és friss kifliből álló reggeli várt az elsőáldozókra.

Harmadik osztályba Rusvai Erzsébet tanító néni osztályába kerültem, akiben annyi jóság, kedvesség és szeretet lakott, hogy évtizedek múltával sem tudtam elfelejteni. Szelíd, kerek arcát sötét, sima haj keretezte. Sötét szemek kicsit ferdén, mongolosan szűkült keskenyre, ha néha véletlenül mégis megharagudott valakire. A nádpálca, a rend és a fegyelem jelképe, nála is ott feküdt az asztalon, de nem emlékszem rá, hogy használta volna verésre. Szorgalmasan tanultunk és viselkedtünk nála. Mindig tudott nekünk kedvet csinálni feladatainkhoz. Sokat jutalmazott, keveset büntetett.

Egy reggel nagy kíváncsisággal néztünk a táblára, mert egy számunkra ismeretlen térképet helyeztett rá a tanító néni. Rövidesen kiderült, hogy Abony térképét látjuk magunk előtt. Aztán megtanultuk, hogyan kell a térképen tájékozódni, hogyan kell térképet olvasni. Megismerkedtünk Abony kerületeivel, utcáival, középületeivel. Tudatosult bennünk, hogy Abonyban élünk, abonyiak vagyunk, ez a mi városunk. A másik nagy élményt számomra ebben az évben a hun és magyar mondavilág kincsei és a magyar szentek legendái jelentették. Attila hun király, a csodaszarvas regéje, Botond meséje, Szent László pénze, Szent Erzsébet rózsái ma is kitorolhatetlenül élnek a szívemben. Ugyanilyen nagy hatást gyakoroltak rám a dús szépséggel, emberi érzésekkel átszőtt olvasás és fogalmazásórák.

A következő évben, mivel a 4. az 5. és a 6. osztályok az emeleten helyezkedtek el, végre teljesült régi vágyam, és 4. osztályban én is az emeletre járhattam. Vígán

közeledtem a lépcsőkön, és szedtem őket kettésével, mint a nagyok, amikor senki sem látta. Labancz Anna tanító néni valósággal tömte belénk a tudományokat, mert 4.-ben már nagyon sokat kellett tanulni. Történelmet nemzetünk nagyjairól, és földrajzot magyar hazánkról. Egész évben magunk előtt láttuk a falon Magyarország politikai és Magyarország hegy és vízrajzi térképét. Sőt szünetekben gyakorolhattuk rajta ismereteinket. Rongygyal vagy szörmével bekötött mutatópálcával, óvatosan, hogy a térképet meg ne rongáljuk, szinte mindennap végigmutatuk tájegységeit, vármegyéit, a folyókat, a hegyeket és a városokat. Szerettünk képzeletben barangolni a térképen, amelyiken még nagy volt az ország, és az új határok nem voltak rajta bejelölve.

Órarendünkben tornaórák is szerepeltek. Jó időben kint tornáztunk, futkostunk az udvaron. A hideg beálltakor azonban beszorultunk a tantermekbe, ahol a padok között csak egyszerű gyakorlatokat tudtunk végezni. Még ennek a kis mozgásnak is örültünk nagyon! Harmadik és negyedik osztályban kézimunkákat készítettünk a kézimunkaórákon, és az énekórákon sok szép éneket ismertünk meg.

Negyedikben karénekesek lettünk. Egy héten egyszer, külön az énekar számára fenntartott egyik emeleti teremben, templomi énekeket tanultunk és gyakoroltunk. Énekkarunkat Kummer Pál tanító úr vezette.

Osztályunk létszáma időnként néhány napra megnövekedett. A főszolgabíró és a földesurak gyerekei nem jártak a minden napos elemi népiskolába, hanem házitánítóik magántanulókként otthonaikban tanították őket. 4.-ben azonban már bejöttek hozzánk egy kis iskolaszagot szívni, egyszerűbb, polgár és paraszt gyerekeket látni, velük tudásukat összemérni.

Tanítóink mindig a szépre, a jóra, neveltek minket. Nagyon sokat törődtek velünk. Figyelemmel kísérték egészségünket, ruházatunkat, hajunkat. Ha késtünk vagy hiányoztunk, rögtön az okát keresték. Meséltek nekünk, játszottak velünk. Biztonság, hivatástudat, szeretet sugárzott belőlük. Horváth József, Szűcs Bora, Thantossy Kálmán, Rusvai Erzsébet, Labancz Anna, első négy osztályom tanítói örökre felejthetetlenek maradnak számomra, mert valóban világitó mécsesek voltak gyermekie lelkemnek.

/folytatása következik/

Fehérmé Majzik Sarolta

Emlékezés Drávay József-re

/Elhangzott a Somogyi Imre
Általános Iskola ünnepén:
március 20-án/

Tisztelt tanári kar! Kedves Emlékező
Család! Tisztelt Barátaim!
Tanulói fűjság!

Ezen a bensőséges, családi hangulatú
házi ünnepségen - egykori iskolájának
falai között - Drávay József-re emlé-
kezünk, születése 90. évfordulóján.

A család nevében köszönöm az Önkor-
mányzat és az Igazgatóság teremtette
ünnepi alkalmat, magam pedig a
lehetőséget, hogy emlékidéző gondo-
lataimat elmondhatom.

Hiszem, hogy ez az alkalom tiszta
érzéseket vált ki mindazokból, akik
részesei a mai emlékezésnek. Hiszem,
hogy az emlékezés emeli ennek a
patinás iskolának s benne tanárainak,
tanítóinak tekintélyét, a tanulói fűjság
tisztelőtét mai és tegnapi, meg a hol-
napok nevelői iránt.

Gondolataim között ezek az elsők!

Tisztelt Hallgatóim!

Emlékezésünket megelőzően fejet haj-
tottunk nagytemetőbeli sírjánál, s fő-
hajításunk pillanatnyi csendjében megje-
lentek a magamkorúak lelki szemei előtt
régi kollégái, akikkel már csak ott
találkozhattunk...

Magam arra gondoltam, hogy az egy-
mást követő napok, évek, évtizedek mi
mindent tartogattak a mi Drávay
Józsefünk számára, s hogy milyen jó,
hogy nem láthatunk jövőnkbe; hogy
nem láthatjuk azt a kis lélekvesztőt,
amelyben életünk viharos tengerén há-
nyódva, hányszor de hányszor sodród-
tunk veszélybe, örvénybe, zátonyra...

Ilyen lélekvesztőn sodorta a vihar
életének egy részén Őt is, hiszen tanítói
oklevelét is abban az időben kapta,
amikor a fiatal diplomások - közöttük Ő
is - először szellemi ínségmunkát voltak
kénytelenek végezni... Se ingyen - se
pénzen!! Mert az az időszak sem ked-
vezett az elhelyezkedés gondjával, az
állásnélküliséggel kínlódnak...

Közben tényleges katona, majd szeker-
cét vesz kezébe, s szakmát is tanul, nem
is egyet ... hogy azután megszerezze
oklevelét Nyíregyházán...

Vége helyettes tanító lesz, 1936-tól
pedig segédtanító, utána végleges
minőségű rendes tanító ebben az egykor
római katolikus népiskolában, vég-
gigjárva a célba érés minden lépcső-
fokát. Életének ebben a viszonylagos
csendességében kötött házasságot, s
örvendhetek gyermekeik érkezésének...

Sajnos, nem sokáig, hiszen 1940-ben
Erdélyben, 1941-ben a Bácskában ka-
tona, 1944-ben pedig a frontra vezény-

lik...

Ez időben éri család-
ját a legsúlyosabb
tragédia, amikor - a
község megszállása-
kor - 1944. nov. 4-én
a feleségét és kicsi
lányát - a négy éves
Piroskát a Batthyány
úti családi házuk
pincéjében a szovjet
katonák agyonlőtték. A hat éves Öcsi és
a négy hónapos Margó élete is csak egy
hajszálon múlt ... Azokban a fronti
napokban, mikor olyan semmi volt,
olyan kiszolgáltatott s olyan olcsó volt a
civil lakosság élete is, döbbenet járta be
a települést...

Drávay Józsefnek, az apának, a ka-
tonának pedig, mint sok tíz és tízezer
társának, a hadifogság jutott...

Már zakatolnak ismeretlen cél felé a
szerelvények... A vagonokba zárt hadi-
foglyok egy-egy magyar állomáson apró
leveleket dobáltak ki, hátha eljutnak
ezek az életjelek hozzátartozóikhoz.
Drávay tanító úr családjához is juttattak
el jó emberek ilyeneket!...

Peregnek a napok, az évek, a távoli
Kaukázusból négy évi kényszerű távol-
lét után 1948 végén térhetett haza...
Háta mögött hagyva katonai szolgálata
és hadifogsága 2292 keserves napját.

Iskolája - akkor már általános iskola -
szívesen és szeretettel fogadja. Ebben a
tantestületben tanít Köteles Ilonka,
később felesége, haláláig megértő, hűs-
ges társa.

Élete sajkájával talán csendesebb
vizekre evezhet...

A polgári életbe visszatérve eredményes
pályát futott. Nem csak szóval, de
mindig tette kész életének példájával is
tanított. A társadalmi létben, a régi
tanító elődök példáját követve
községünk kulturális életében is
tevékeny részt vállalt. Többek között a
múzeum szervezőbizottságának is tagja
és mindenkor pártfogója volt. Életét
megpróbáltatások és családjának tra-
gédiája kísérték. Mindezek ellenére
életkedve, derűje, háza, környezetének
rendje, soha nem fogyó szorgalma példa
lehet a fiatal generáció számára. Erdek-
lődésének színes skáláját konstatálhatjuk
a tiszteletére rendezett kiállításban.
Szőlőt telepít és házat épít, pedáns rend
az utódokra hagyományozott fénykép-
bumbaiban, frontnaplóját is befejezte a
cipőtalpán hazahozott feljegyzéseiből,
ezernél több dalt, nótát kottázott le...

Rendben hagyott mindent, úgy hagyta
itt övét 1990. májusában...

Névnapiján s születése fordulóján rövid
emlékezésem befejezésekképpen a nevért
megörökítő emlék hirdesse az utókor
megbecsülését!

Ezekkel a gondolatokkal egyben meg-
nyitom az évfordulóra rendezett kiál-
lítást is az én emlékezésem kiegészíté-
sére.

Köszönöm figyelmüket!

Györe Pál

Családi délután az Eldorádóban

Március 19-én délután nagy
nyüzsgés volt az Eldorádó
ABC-ben. Nem is csoda,
hiszen a már előre meghir-
detett programok izgalmas délutánt ígértek a
család minden tagja számára. Nem is csa-
lódottak, akik eljöttek, 14 órától ugyanis folyama-
tosan peregtek az események. Az üzletbe
betérőket egész délután kóstolóival kínálták a
Bestfoods Magyarország Kft, a Sága, a Gyulai
Hűskombinát Rt. és a Hajdútej hostesszei. A
vásárlók nagy érdeklődéssel figyelték az
óvodásokat és kisiskolásokat, akik többfordulós
vetélkedőkben mérhették össze erejüket. A
gyerekek láthatóan nagyon élvezték a lufifűjást,
a Sportszelet evést, a Milli kakaóivást és a
többi mókás versenyszámot. A gyerekzsivaj jól
hallható volt a Cegléd Rádió műsorában is,
amely a Családi délutánról előben közvetített.
A rajzasztal körül is nagy volt a tolongás. Nem is
csoda, hiszen a legszebb rajz készítőjének
felajánlott nagy, rózsaszín Duracell nyuszi a
legtöbb gyerek vágyai közt szerepelt.

A felnőttek sem unatkoztak, hiszen egész
délután folyt a szókirakó játék. Az óránként
megtartott sorsoláson az vehetett részt, aki
megtalálta a boltban elrejtett négy szót, az
ezekből összeállított mondatot beírta a nyere-
ményszelvény megfelelő rubrikáiba, és azt
bedobta a pénztárnál elhelyezett nyeremény-
ládába. Azoknak sem kellett azonban szor-
morkodniuk, akik nem nyertek Coop feliratos
pólót, hiszen közöttük a nap végén fődíjként
egy fallórát sorsoltunk ki. A rádióhallgatók sem
maradtak ajándék nélkül. A telefonos játékok-
ban ÁFÉSZ csomag volt a tét. Az üzletbe
betérők szórakoztatásába az Abonyi Fűvös-
zenekar is bekapcsolódott, akik az üzlet
parkolójában előadott hangulatos műsorukkal
egy kis vidámságot varázsoltak a hideg már-
ciusi délutánba. Már estébe hajlott az idő,
amikor a rádió nyilvánossága előtt gazdára
találtak a földjök: a falióra, a Duracell-nyuszi, a
Nestlé által felajánlott plüss boci és a többi
ajándék. Ez a nyereményáradat méltó zárása
volt a napnak, mely hozzájárult ahhoz, hogy az
üzlet kollektívája és a vásárlóközönség minél
jobb kapcsolatot alakíthasson ki egymással.

(Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ)

ISMÉT VÉRADÁS LESZ ABONYBAN!

Felhívjuk az érdeklődők
figyelmét, hogy 1999. május
10-én és 17-én a Petőfi
Művelődési Házban véradásra
várják a Vértranszfúziós
Állomás dolgozói a másokon
segíteni szándékozókat.

Az abonyi munkásemberek hétköznapijai

Dudas Ferenc Ipari és mezőgaz- dasági vállalkozó

- Ferikém! Mint vállalkozót szeretnélek bemutatni városunk lakosságának. Beszéljessünk a gyermekkorodról és a diákévekről!

- Abonyinak érzem magam, hiszen szüleim, rokonaim is a településen laktak. Ketten vagyunk testvérek. Fiatalságom felhőtlen volt. Szüleim körében szeretetben nőttem fel. A Szelei úti iskola tanulója voltam.

Ma is tisztelettel gondolok vissza Túróczy Józsefné tanító nénire és Szalay Lajos osztályfőnökömre. Szüleimtől a munkába vetett hitet és a szorgalmat örököltem, míg az iskolai években a tanulás mellett a becsületes emberek iránt érzett tiszteletet tettem magamévá.

Az általános iskola elvégzése után Cegléden fűtés-gáz és vízvezeték-szerelő szakmát tanultam. Itt is szeretettel gondolok vissza Gulyás József mesteremre, akitől szakmai téren szinte mindent megtanultam.

- Az első munkahelyed?

- A Ceglédi Építőipari Vállalatnál a tanult szakmámban helyezkedtem el. Négy éve dolgoztam már e munkahelyen, amikor a behívóparancs két évre Nagykanizsára szólított a határőrséghez. Leszerelés után továbbra is e vállalatnál dolgoztam.

- Mikor lettél vállalkozó?

- 1986-ban iparengedélyt váltottam ki és a tanult szakmámban

dolgoztam. Becsületes munkám eredményeként a vállalkozásom sikeresnek mondható. A rendszerváltás után mezőgazdasági vállalkozást is beindítottam. Itt kell megjegyeznem, hogy kedves feleségem /Falusi Erika/ igen sokat segít nekem, főleg az adminisztrációs munkában. A környező településeken is vállalkozó ipari és mezőgazdasági munkákat. Arra törekszem, hogy ami munkát elvállalok, azt becsületesen el is végezzem.

- Hogyan kerültél kapcsolatba a sporttal?

- Diákkoromban Ernő bácsi volt az a testnevelő tanár, aki belém oltotta a foci szeretetét. A játszótéren eltöltött testnevelési órák hangulata, varázsa ma is bennem él. A család a munka mellett a sport az, ami kikapcsolódást jelent számomra.

- Úgy tudom, hogy a labdarúgás területén nagy megtiszteltetés ért.

- Igen. Ez év január 18-án a közgyűlés egyhangúlag megválasztott a labdarúgó szakosztály társadalmi elnökének. Örömmel vállaltam el, ha már az emberek ennyire bíztak bennem.

Szeretném az elvárásoknak megfelelni, s társaimmal azon leszünk, hogy jó focicsapata legyen városunknak.

- Kérlek, mutasd be a családodat!

- 1983-ban nősültem, két fiúgyermekünk van: Zsolt és Zoltán, még általános iskolások. Családi életünk boldog és kiegyensúlyozott.

- További terveid vannak-e?

- Szeretném a vállalkozásomat továbbfejleszteni.

- Sikeres embernek érzed magad?

- Igen.

Fehér György

szerkezeti lakatos

- Gyurikám! Régen ismerlek már. Ugyanolyan céltudatos, szorgalmas embernek tartalak ma is, mint diákkorodban voltál. Családcentrikus, munkáját szerető, becsületes ember maradtál.

Korosztályodban az iskolai sportban is kiváló csapatjátékos voltál.

Szeretném, ha felidézned fiatalságodat és a munkában eltöltött közel negyedszázad emlékeit!

- Szüleim becsületes munkásemberek voltak /sajnos édesapám az elmúlt évben váratlanul meghalt/. Tőlük mindenben csak a jót tanulhattuk növéremmel együtt. Az általános iskolai évek után Szolnokra kerültem és szerkezeti lakatos szakmát tanultam. Aránylag jó tanuló voltam, s így szakítottam időt a sportra is. Mivel a sport nagyon közel állt hozzám, így az abonyi labdarúgó-csapat egyik kapusa voltam. Egy évtizeden át a sport meghatározó volt az életemben. Most is szeretettel gondolok vissza a sportban eltöltött évekre.

- Hol kezdted el szakmusként dolgozni?

- Szolnokon a Ganz Villamosági Műveknél tanultam a szakmát s 15 éven át itt is dolgoztam. A rendszerváltás után Budapesten helyezkedtem el egy magán-vállalkozónál, ahol jelenleg is dolgozom. E cég Budapesten lakásfelújításokat vállal. Univerzálisan minden munkát elvégzünk, ami éppen következik.

- Hogyan alakul a munkaidőd?

- Minden munkanap reggelén 5 órakor indulunk az én személykocsimmal négyen. Este 18-19 óra körül érünk haza. Az utazást fizeti a cég - mindez mellett nagyon fárasztó az utazás, különösen a ködös téli hónapokban. A fizetésünkre nem panaszkodunk, de becsületesen megdolgozunk érte.

- Kérlek, mutasd be a családodat!

- 1981-ben nősültem, feleségem leánykori neve Kósik Margit. Három gyermekünk van: Zoltán, Margit és Erika. A három gyermekünk nevelése és az egymás iránt érzett szeretet teszi boldoggá életünket.

- A család és a munka mellett marad-e időd társasági életre?

- A televízió és néha egy kis kirándulás teszi kellemessé családom életét. Továbbra is szeretem a sportot, ezenkívül a kertészkedést.

- Gyurikám! Sokat járok a házatok előtt a Kécskei úton. Ez a szép házat becsületes munkával építettétek. Nemcsak a lakásban van szép rend, de az udvar és előttetek az utca is tiszta és gondozott. Elégedett ember vagy?

- Igen. A munkában és a sportban eltöltött évek megacélozták bennem a szorgalmat és a becsületes emberekhez való kötődést.

Tóth Benjámín nyugdíjas vasúti főtiszt

- Kedves Béni bátyám! Beszéljessünk az elmúlt évtizedekről!

- Szüleim, nagyszüleim a II. világháború

előtti évtizedekben gazdálkodó családok voltak. Ennek sokáig éreztem a hátrányát, mert akiknek földje, tanyája volt, kuláknak számított. A vásártér mellett volt a tanyánk.

Boldog gyermekkoromban sokat fociztunk a vásártéren. /Csúti, Halasi testvérek, Nurmi, Barna Pali, Tóth Béla stb./ Abonyban a református iskolába jártam, majd a polgárit is itt végeztem.

A tanulás és a játék mellett igen sokat segitettem szüleimnek. Megtanultam a földműveléssel kapcsolatos munkákat /jóságok etetése, kaszálás, kapálás, vete-ményezés stb./.

Amíg a vasút távolabbi városokba el nem szólított dolgozni, addig játszottam az abonyi focicsapatban.

- Miért a vasúthoz mentél dolgozni?

- A vonatok ott mentek el a tanyánk mellett. Nagyon vonzott a pálya. Szüleim ellenezték, nehezteltek érte. A Szolnoki Osztálymérnökségnél egyszerű munkásként kezdtem.

A két év katonai szolgálatot én sem kerülhettem el. Mint híradós, bejártam egész Erdélyt. Leszerelésem után Cegléden folytattam a vasúti szolgálatot.

Fokozatosan léptem előre a ranglétrán. Sikeresen tettem le a segédtisztí vizsgát. 1940-től a következő állomásokon teljesítettem szolgálatot: Cegléd, Kiskunhalas, Szeged, Szabadbattyán, Almásfüzitő és Murakeresztúr.

A sok távollét után Ceglédre kértem magam.

1945-ben teljesült. Hosszú pályafutásom után, 1975-ben főtisztiként innen mentem

ARGOSZ
Biztosító Rt. Gépjárműbiztosítások

Fészek Otthon
Biztosítás

Vagyonsbiztosítások

Felelősségbiztosítások

Csoportos személybiztosítások

Növénybiztosítások

Állatbiztosítások

Bővebb felvilágosításért forduljon
bizalommal helyi képviselőnkhez:

Kókai Lászlóné

2740 Abony, Nagy Sándor J. u. 26.
Tel.: 53/360-639, 06 20/9 829-317

*"Szeretlek
szívemmel,
Szeretlek
lelkemmel,
Szeretlek ábrándos
Őrültk szerelemmel..."*
/Petőfi Sándor/

Március hónapban
kötötték házasságot
az alábbi párok:

*Tóth Edna - Bradács László
Szabó Katalin - Kállai Ábrus*

Szívből gratulálunk!

*"Uram, emeld fel csontig nyütt testem,
s fújd el belőle múlt lobogások
füstölő üszkét.*

*Ismerd fel bennem halandó másod,
ki most fekete árnyadra estem,
s hozzá szegeznek lázvörös tuskék."*

/Kovács Vilmos/

Halottaink

nyugállományba.

- *Úgy tudom, hogy labdarúgó-játékvezető is voltál.*
- A munka mellett elvégeztem a labdarúgó-játékvezetői tanfolyamot. Huszonöt éven át játékvezetőként tevékenykedtem Pest megyében. Pályafutásom befejeztével megkaptam az aranydíjat, ami a játékvezetők legnagyobb elismerése. Öt évig voltam az abonyi focicsapat fővárosi képviselője.

- *Milyen kitüntetésekben, elismerésekben részesültél a vasútnál?*
- Háromszor kaptam meg a kiváló dolgozó jelvényt. Részesültem igazgatói dicséretben is.
A Szakszervezetek Országos Tanácsától elismerő oklevelet kaptam.

- *Hogyan telnek a nyugdíjas évek?*
- Nagy szeretetben élek kedves feleségemmel. Van három aranyos unokám és egy dédunokám.
Még egészségem engedte, kertészkedtem. Sajnos, az idő felettem is elszállt. 85 éves vagyok.

Harmincöt éve vagyok a református egyház presbitere. Tagja vagyok a kertbarátoknak, az öregcserekeszeknek, a nyugdíjas vasutas szakszervezetnek és a Múzeum Baráti Körnek.

**Köszönöm, hogy e portrék megírásához
hozzájárultak.**

Jó egészséget kívánok!

*Tóth Ernő
városi képviselő*

Rajki Sándorné 85 év, Erkel F. út 1., Thaly Kálmánné 84 év, Csákvár, Luther út 9., Kovács Károlyné 62 év, Rákóczi út 7., Szűcs Lászlóné 92 év, Szolnoki út 41., Biderán Károlyné 79 év, Tószegi út 43., Kovács János 87 év, Magtár út 7., Tarjáni Jánosné 72 év, Mária T. út 8., Tarjáni Béla 74 év, Móricz Zs. út 20., Csöke Istvánné 84 év, Táborhegy d. 71/b., Tóth József 78 év, Nagykőrösi út 10., Weiszhaár József 71 év, Kapisztrán út 27., Polónyi Béla 84 év, Ságvári E. út 15., Komáromi László 47 év, Balassi út 10., Sándor Mihály 41 év, Kisfaludy út 54., Kiss János 65 év, Kossuth L. út 5., Habony Józsefné 77 év, Kosztolányi D. út 10.

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk
köszönetet mindazoknak, akik
szerető férjemet,
édesapánkat,

Szabó Józsefet

utolsó útjára elkísérték, sírjára
virágot tettek.

Külön köszönetet mondunk a temetésen
közreműködőknek.

A gyászoló család

Zenei pályájukra az abonyi zeneiskolából indultak el

2. rész

A bevezetőben írt gondolatsort szeretném folytatni.

Néhány mondatot hozzátok is szeretnék szólni, fiatal kartársaim. Ne feledjétek el mindazt, amit kaptatok tanáraitoktól! Felkészülésetek éveiben több tanár foglalkozott veletek. Adjátok tovább mindazt, amit tőlük tanultatok, amit jónak tartotok, és tegyétek hozzá a ti elképzeléseiteket, példamutató munkátokat! Keresétek a tehetségeket! Igyekeztek a komolyzene számára minél több fiatal megyni!

A szülői otthont is szeressétek, tiszteljétek, becsüljétek! Osszátok meg örömeiteket is, ahogy tettétek gyermekkorotokban! A ti örömeitek szüleitek öröme is! Most ti segítetek, ha kell, ahogyan szüleitek meglátták, mire volt szükségetek, most úgy ti is lássátok meg, hogy nekik mire van szükségük! Ne fordítsatok hátat, az ő áldozatvállalásuk lebegjen előttetek, mert az ő példájuk nyomán fogjátok, vagy már nevelitek is gyermekeiteket. Csak így tudjátok mások gyermekét is nevelni.

Ide kívánczik két volt zeneiskolástól egy-egy idézet, amit hitvallásnak is vehetünk:

Plutzer Gábor ceglédberceli lakos, de a mi tanáraink tanították. Többek között ezt írja:

"Gyerekek között lenni, zenére tanítani őket csodálatos dolog."

Lovászné Gajdos Éva a következőket írja: "Ha még egyszer születnék, akkor is zenetanár lennék, ez a hivatás az örök fiatalság titka! Köszönöm, hogy ezeket leírhattam."

Én pedig köszönöm, Évike és Gábor, hogy ezeket leírtátok kedves hangú leveleitekben.

Helyszűke miatt az ismertetések előreláthatólag több hónapra keresztül tartanak. Kérem, olvassák el, hívják fel ismerőseik figyelmét ezekre a nevekre, fiatal tanárookra! Erdemes!

Szeretném kérni, akik újságból kivágott képet küldtek, tekintsek használhatatlannak! Mivel dokumentum lesz, rendes fényképet szeretnék kérni. Csoportkép sem jó, mert egy idegen nem tudja felfedezni esetleg azt, akit keres. Csoportképnek akkor örülök, örülnék, ha az illető a családjával látható.

Nézzük a folytatást! Továbbra is kor szerint jelennek meg ismertetések (Születési év a név után van feltüntetve.)

Dr. Kocsis Ferencné

Muraközy Piroska (1948)

Énektanár (1974) Karvezető. Szolfézs-tanár.

Anyja: Molnár Piroska (pénztáros)

Apja: Muraközy István (gépkocsivezető)

Első munkahelye a nagykőrösi Arany János Ált. Iskola, majd 1975-től az abonyi zeneiskola. 1997-től a Bihari János Zeneiskola igazgatója. Öt növendékét vették fel zeneművészeti szakiskolákba, tanárképzőbe.

Férje Dr. Kocsis Ferenc állatorvos volt, meghalt. Kitűnő szolfézs-tanár. A zeneiskolában zongorázni tanult.

Kitüntetései: "Kiváló Munkáért" (1983)

Fia 1977-ben született, jelenleg a veszprémi egyetemen tanul, informatikusnak készül.

Szügyiné Böröcz Irén (1948)

Énektanár, karvezető.

Anyja: Hodobay Melánia (htb.)

Apja: Böröcz András (főmérnök)

Első munkahelye: Szolnok, Beloianniszi úti Ált. Isk.

Megyei ének szakfelügyelő (1971-től).

Jelenlegi munkahelye: Szolnok, Varga Katalin Gimnázium.

A zeneiskolában hegedülni tanult.

Kitüntetései: Szocialista Kultúráért.

Melczér Zoltán (1949)

Gitártanár (1982)

A zeneiskolában hegedülni és gitározni tanult.

Anyja: Égle Rózsa (htb.)

Apja: Dr. Melczér Géza (fogorvos)

Zeneiskolás korában országos gitár-bemutatón is részt vett.

A Bihari János Zeneiskola tanára 1982 óta.

Növendékei közül volt olyan, aki országos versenyen III. helyezést ért el.

Kitüntetései: Miniszteri dicséret.

Böröcz Mária (1950)

Zongoratanár (1973), énektanár

Anyja: Hodobay Melánia (htb.)

Apja: Böröcz András (főmérnök)

Zeneiskolás éve alatt országos bemutatón is részt vett.

Munkahelyei: Jászkarajenő, Törtel, Körösetetlen. Egy növendékét vitt szakközépiskolába. Lelkes, nagy munkabírású pedagógus. Kitüntetései: Miniszteri dicséret, Kiváló munkáért.

Dévai János (1950)

Fuvola-szolfézs-ált. iskolai énektanár (1973) okleveles etnográfus, (1990), néprajz szakos tanár (1990).

Munkahelyei: Bihari János Zeneiskola (1972-76)

Jászberény: Városi zenei könyvtárvezető

Debrecen: Műv. Központ főelőadója

Jelenleg a Magyar Rádió Bartók Adófőszerkesztőség Népzenei Szerkesztőség vezetője (1995-től). Dunabogdányban is tanít.

A debreceni Délibáb együttes alapító tagja. A népzenei iskola tanára. Elkötelezett néprajzos, számtalan ezzel kapcsolatos találkozó és koncert szervezője. Nagyon jó fuvolista és furulyás szolista. Külföldi útjai: Európa, Ázsia, Amerika országai közül több, mint 20 országban járt, tanított és együtteseivel szerepelt.

Lemezek, kazetták jelentek meg műsoraikról.

Felesége, Kluka Adrienne, főiskolai docens, tanszékvezető, karvezető, énektanár, etnográfus.

Lányai: Adrienne (21 éves), kitűnő zongorista, az ELTE Tanárképző Főiskola III. éves ének-szolfézs-karvezetés szakos hallgatója.

Anikó (20 éves), kitűnő hegedűs, a Teológia Akadémia II. éves egyházzene-szolfézs-zenelmélet-karvezetés szakos hallgatója.

Kitüntetései: 1976-tól a népművészet ifjú mestere, Debrecen város Csokonai díja, Magyar Rádió nívódíja, Kiváló Együttes, Arthur Becker díj (DDR), szolistaként Országos Népzenei Pályázat Nívódíja.

Zeneiskolás éve alatt több kamaraverseny, fuvolaszólo-bemutató, országos versenyek résztvevője.

Egy növendékét Budapestre, egy növendékét Bécsbe vették fel.

Szikszay Sándorné Polónyi Mária (1953)
Általános iskolai énektanár - zongoratanár. (1980)

Anyja: Trajcsik Mária (könyvelő)

Apja: Polónyi István (asztalos)

Országos zeneiskolai Négykezes Zongoraversenyen III. helyezés.

Növendékei közül egy felvételt nyert szakközépiskolába és tanárképzőbe, Modern Lengyel Zene elnevezésű versenyen is részt vett növendéke, továbbá Országos Négykezes Versenyen egy együttese.

1973 óta tanít a zeneiskolában. Első munkahelye. Jelenleg is a zeneiskola zongoratanára.

Kitüntetései: Miniszteri dicséret.

Gajdos István (1954)

Trombita-szolfézs ált. isk. énektanár (1978)

Anyja: Horváth Éva (adminisztrátor)

Apja: Gajdos István (esztergályos)

Első munkahelye: az abonyi zeneiskola tápiógyörgyei kihelyezett tagozata 1978-79-ben. Abonyba helyezik 1979-ben. 1990-től polgármester. Több növendéke többször részt vett Országos Trombitaversenyeken és fúvós kamaragyüttesekben. A szakberkekben is elismert fúvós-tanár. Egy növendéke felvételt nyert zeneművészeti szakközépiskolába. Két gyermeke van: István (1982), Boglárka (1984) Külföldi útjai a fúvószenekarral: Csehszlovákia, NDK, NSZK, Hollandia, Franciaország. Csehszlovákiai zenekari szereplés kivételével mindenütt, mint karmester is közreműködött.

Kitüntetései: Miniszteri dicséret, 1996-ban Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt.

Csizmadia László (1955)

Ütőtanár (1980)

Anyja: Hetényi Éva (tanítónő).

Apja: Csizmadia László (szövetkezeti pénzügyi előadó)

A jeles tanári diploma megszerzése után Avar József, Kovács Gyula, Nesztor Iván magániskolaiban képezte tovább magát. (nevezettek a kor legjobb tanárai voltak.) Jól képzett ütőtanár és zenész. A jazz zene avatott képviselője. A zeneiskolában zongorát, gitárt és ütőhangszert tanult.

Munkahelyei: abonyi, ceglédi zeneiskolák,

a szegedi színház zenekara. Tanított a szegedi zeneműv. szakközépiskolában. Jelenleg a szegedi Csermák Hammidő Könyvzenecde tanára. Abonyból két növendéke került szakiskolába, majd akadámiára.

Külföldi útjai: Finnország, Németország, Franciaország, Olaszország. Nős. Egy kislánya van, Felesége a Szegedi Rádió munkatársa.

Polyákné Györe Éva (1956)

Zongora-szolfézs-ált. isk. énektanár (1980)

Anyja: Retkes Éva (könyvtáros)

Apja: Györe Pál (műzsumvezető, anyakönyvvezető)

Első munkahelye az abonyi zeneiskola (1980). Az 1973-ban rendezett Chopin Országos Verseny különdíját kapta.

Abonyban tanít zongorát ma is. Kitűnő zongorakísérő, jó kamaramuzsikus. Férje: Polyák László ált. isk. tanár. Gyermekai: Attila (1983), László (1987).

Csábiné Tóth Márta (1957)

Magyar-ének-zeneszakos tanár (1979)

Anyja: Csizmadia Márta (orvosi asszisztens)

Apja: Tóth György (gyógyegységvezető).

Pályafutását az abonyi Gyulai Gaál Miklós Ált. Iskolában kezdte. Jelenleg a budapesti József Attila Általános Iskola magyar-énekszakos tanára. Ebben az évben fejezi be a másoddiplomáját a Műszaki Egyetemen, közoktatásvezető szakon.

Bányászné Bakos Ilona (1957)

Anyja: Dóra Ilona (htb.)

Apja: Bakos Albert (rendőr)

Munkáját 1976-ban az abonyi Gyulai Gaál Miklós Általános Iskolában kezdte, majd a zeneiskola újszilvási, később (jelenleg is) a jászkarajenői tagiskolában folytatta. Zongorát tanít.

Lányai: Regina: Győrben a Széchenyi István Főiskola Művészeti Fakultásán II. éves zongora szakos hallgató

Viola: Budapesten a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola hegedű tanaszakos növendéke. Tanára Abonyban Puskás Elvira volt. Regina tanára Gajdosné Regényi Hedvig.

Lovászné Gajdos Éva (1958)

Zongoratanár (1981)

Anyja: Horváth Éva (adminisztrátor)

Apja: Gajdos István (vasesztergályos)

Az 1973-ban rendezett országos Chopin Zongoraversenyen II. helyezést ért el. Jó zongorakísérő, jó zongorista.

Első munkahelye az abonyi zeneiskola. Két növendékét vették fel a zeneművészeti szakközépiskolába.

Férje: Lovász László, hangtechnikusi-hangmérnöki munkakörben vállalkozó.

Gyermekai: András (1985), Botond (1993). András zene felé irányultsága már látszik. Férjhezmenetele után a kecskeméti Kodály iskolához került zongoratanárnak. Izsákon is tanít.

Mladoneczky György

Petrás Mária

Petrás Mária Moldvában, a Szeret-menti Síószénben született. Szülei egyszerű földművesek, nyolc gyermeket neveltek fel. Mária a legldősebb. Tíz esztendőskorától rendszeresen dolgozott a "kollektívban". Különösen szerette a szőlővel való foglalatosságát, sokáig így gondolta, hogy ez lesz a hivatása.

Az 1989-es romániai változások után jöhetett először Magyarországra.

1990-ben két gyermekével Budapestre költözött, mivel meghívást kapott a budapesti Nemzetközi Előkészítőbe.

Itt tanult meg magyarul írni, olvasni. 1991-ben felvételt nyert az Iparművészeti Főiskolára. 1995-ben diplomázott. 1997-ben negyven évesen kitüntetéssel fejezte be a mesterképzőt.

Mielőtt alkotásaival a közönség elé lépett volna, népdalénekesként országosan ismertté vált. Abonyban is bemutatkozott mint énekes a Népfőiskola keretében.

Első kiállításának a Panaszkodás Istennek címet adta. Földből égetett képpel a moldvai magyarság középkori állapotában megrekedt, kilátástalan sorsát panaszolja.

"Művészetének középpontjában az anyaság témája áll. Az "anorium szentté" magasztosult sokgyermekes csángó asszonyoktól a Szűz Máriáig számtalan változatban formálja meg az ANYÁT s az anyaság érzésének minden stációját, a karácsony éji boldogságtól a nagypénteki szenvedésig" - írja Kóka Rozália.

Kiemelkedően szépek a Fájdalmas Anyát bemutató faliképei. A halott Krisztust ölkében hordozó Istenanyák katartikus fájdalmát szemlélve érezzük meg leginkább azt a jajkiáltást, amit Petrás Mária övélért, a csángókért érez. Ezt hangsúlyozzák az oltárokat is idéző képművek, a triptichonra emlékeztető kompozíciók kereteiben megjelenő Máriák, akik csángó inget, latrincát

/lepelszoknyát/, fejükön pedig kerpát /felcsavart fejkendő/ viselnek.

"Más ettől eltérő művészi gondolkodásnak adják tanújelét a korpuszok, amelyek a mai művészetre /úgy a romániai keresztyén és ortodox művészetre is/ jellemző módon az anyag szakralizálását hajják végre.

Petrás Mária nem a legkézenfekvőbbnek tűnő anyagokat választja ebből a célból, hanem az üveget. Minden üvegmunkálási technológiára vonatkozó szabályt megszegve teremt meg a korpusz-értelmezések lehető legszélesebb skáláját. Másképpen fogalmazva talán nem tévedek, ha ezt az igyekezetet úgy fejezem ki, hogy a művészet eszközeivel, látható segítségével a láthatatlant kívánja szimbolizálni" - írta Húshegyi Gábor esztéta, egyetemi tanár egyik kiállítása meghívójában.

Petrás Mária művészete mindenki számára érthető. Nemcsak kellemes hangjáért hívják, alkotásai is felkeltették az érdeklődést.

1995-1998-ig 25 városban volt kiállítása. Büszke vagyok arra, hogy az 1998-as mátrafüredi kiállításán kiállító-társ lehettem.

A művészno munkái megtalálhatók templomokban is: Bükkszerc, Epöl, Csuccsa, Magyarvalkó, Körösfő, Jegenye, Kémer, Déva.

Bár Petrás Mária Magyarországon él, nem maradt hűtlen övéihez, a Keleti-Kárpáton túl élő magyarság árva maradékához. Erről vallanak alkotásai, melyekből mélységes hit és magyarságtudat sugárzik.

Kívánom, hogy sok alkotását láthassuk még a jövőben is! Sok szép dalt hallgassunk tőle, amelyek magyarságtudatunkat ébresztgethettek.

Isten tartsa meg!

Abonyi Magyar Imre

"Életrevaló bringás verseny"

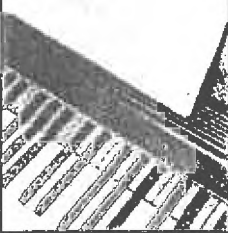
Az **Életrevaló PLUSZ III.** fordulójának feladatát teljesítettük, amikor az abonyi Somogyi Imre Általános Iskola 5. és 6. osztályosai részére fenti címmel 1999. március 25-én **ügyességi kerékpárversenyt** rendeztünk.

5 fős csapatokkal lehetett nevezni. A feladat két részből állt: elméleti /tesztlap/ és gyakorlati. A két évfolyamból összesen 10 csapat versenyzett. A versenyfeladatok értékelésében segítségünkre volt az abonyi Rendőrőrs két munkatársa és Kovácsné Dani Tünde tanítónő. Támogatóink /Millenáris kerékpárbolt, Halápi Sándor kerékpárműszerész, Rendőrség/ jóvoltából az első öt csapatot értékes tárgyjutalomban részesítettük. Minden résztvevő emléklapot és fényvisszaverő matricát kapott. A feladatok teljesítése közben az abonyi Kabay Gyógyszertár segítségével PLUSZ Junior itallal kínáltuk a résztvevőket, hogy minél több erőt gyűjtsenek a további versenyzéshez. Nagyon jó hangulatban telt el ez a délután.

I. 6.t. fiúk, II. 6.t. lányok, III. Közlekedési szakkör, IV. 6.b. V. 5. b.

Somogyi Imre Ált. Iskola
5.t. osztály "Kert-észek" csapata

Ifjú zenebarátok zenei estje

A JEUNESSES MUSICALES MAGYARORSZÁGI SZERVEZETE 1999. márc. 23-án a Városháza dísztermében 16.30-kor klubkoncert keretében ismét lehetőséget és alkalmat biztosított ifjú művészek számára, akik szép és kimagasló sikereket értek el hazai és külföldi zenei versenyeken. Jó alkalmaknak bizonyultak ezek a sikerek a magyar zenei élet hírnevének öregbítésére, ami alátámasztja azt,

hogy ifjú művészeink mesterei a hangszerüknek, és képzésük folyamán magas szintű hangszeres oktatásban részesülnek. Ez igazolja a Kodály-módszer fontosságát, amit mindenhol a világban elismeréssel tartanak számon!

A fellépő művészek nagyszerű koncertet adtak a Városháza dísztermében, amely ezúttal is helyet és rangot adott ennek a zenei estnek. Ezúttal szeretném bemutatni a siker részeseit: Kramarics Katalin fuvola, Ludmány Dénes brácsa, Kéry Tamás zongorajátékával örvendeztette meg a zeneszerető abonyi közönséget.

Kramarics Katalin Pozsonyban kezdte zenei tanulmányait, és a hangszer kiválasztásában szülői érvek segítettek. 1995-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Kovács Lóránt és Bálint János halgatója. Majd a Zeneakadémián folytatja tanulmányait, ezt követően a salzburgi Mozarteumban tanul. A jövőben szeretné tudását tovább gazdagítani hasonló, jeles zenei műhelyek fellegváraiban. Országos és nemzetközi fuvolaversenyek győztese. Legutóbbi sikerét a Párizsi Nemzetközi Fuvolaversenyen aratta avval a teljesítményével, amelyért a nemzetközi zsűri a legtehetségesebb versenyzőnek felajánlotta különdíjat neki ítélte. Szólistaként fellépett az MRD Szimfonikus Zenekarral, a Prágai Filharmónikusokkal és más neves zenekarokkal. Számos rádió és TV felvétele készült. Műsorában: Pierre, Schubert és Doppler műveket szólaltatott meg nagy sikerrel, és játéka elbűvölte a közönséget.

Ludmány Dénes már nagyon fiatalon közel került ahhoz a fajta zenéléshez, amit családi kamarázásnak is neveznek. Zenei tanulmányait Debrecenben kezdte. A Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában tanult hegedülni Kókényessy Zoltán majd Sárosi György tanítványaként, akinek hatására kezdett el brácsázni öt éve. Ezt megelőzően hat évig hegedült. Az ilyen koncertek sorában ritkán adódik az a lehetőség, hogy hangszeres szólistaként a művész brácsán játsszon. Most az abonyi közönségnek megadott. Ez a különleges hangzású hangszer pedig méltán vívta ki magának a zeneszerető közönség figyelmét.

1995-ben különdíjat nyert a II. Országos Brácsaversenyen.

1996-ban szólistaként lépett fel a Debreceni Filharmónikusokkal, és azóta is rendszeresen szerepel kamaragyüttesekkel éppúgy, mint szólistaként. 1998-tól a Budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémián tanult Nagy Sándor tanár úrnál. Tanulmányait befejezve zenei berkeken belül szeretne világot látni, tudását külföldön "megmérletetni", kipróbálni. Műsorban Weber, Brahms és Wagner művei szerepeltek. Játékát élmény volt nézni és hallgatni.

Mindkét művészt Kéry Tamás kísérte zongorán. Őt a zenekedvelő szülők inspirálták a hangszer választásban. Bátyjával járt zeneiskolába, és tanulmányait hetévesen kezdte. Tízéves korától ütős hangszeren tanult. Majd a Debreceni Főiskola előkészítőjén Dorányi Lajos, őt követően Grünwald Béla művésztanár oktatta. Most a Liszt Ferenc Zeneakadémián Lantos István és Kemenes Aladár zongoraművészek hallgatója. 1992-ben a nyíregyházi zeneiskolai versenyen, 1995-ben hasonló alkalommal szintén különdíjjal jutalmazták teljesítményét. '96-ban a Kamarazenei Fesztiválon kiemelt nívódíjban részesítették. Az országos Chopin versenyen döntősként szerepelt. Zenei tanulmányait befejezve szeretné ő is külföldön tudását megmérettetni, valamint tovább folytatni a hangszer technikai tudásának elsajátítását, gyarapítását olyan zenei szaktekintélyeknél, akiknél tehetségét tovább tudja majd fejleszteni. A jövőben szeretné előnyben részesíteni a kamarazeneit. Ezen a délutánon a fellépő ifjú művészek ismét bebizonyították, hogy a magyar zenei élet utánpótlása, a zenei tehetségek felkarolása /?/ és oktatása méltán tarthat számot a nemzetközi elismerésre!

Györe Tibor

Tallózás

Siklós és környéke vállalkozóinak lapja a DKM (azaz Déli Képes MERCATO) terjedelmes cikket közöl "A tanító úr ma is fáradhatatlan" cím alatt abból az alkalomból, hogy Perics Pétert a Magyar Újságírók Közössége Baranya Megyei Tagozata "Táncsics Mihály Arany Trombita Díj" kitüntetésben részesítette születése 75. évfordulójára. Az egykori abonyi diáknak gratulálunk és kívánjuk, hogy váljanak valóra azok az álmok, melyeket még szeretne megvalósítani - Siklósért!

A Magyar Nemzet április 6-i számában "Mezővárosi Kaleidoszkóp (Abonett és fűvészenekar)" című cikkét olvashatjuk mintegy kedvet csinálni városunk látogatásához, a turizmusban rejlő lehetőségek megismeréséhez.

A Vasárnapi Hírek március 21-i száma "Fohász a Tisza partján" c. cikkében a Szolnok, Tószeg árvízvédelmi gondjairól olvashatunk. Többek között arról, hogy '44-ben is nagy víz volt. Akkor szóltak az abonyiaknak és a Jászkarajenőn meg Köröstetétlenül lakóknak, hogy jöjjenek segíteni. Nem mindenkinek akaródzott, mert úgy gondolták, hogy messze van tőlük a Tisza. Pedig 10-20 kilométer semmi ennek a folyónak, ha egyszer megindul. Volt is min gondolkodni, mikor csak az abonyi templom lépcsőjénél tudták megállítani..."

Nem szeretném megbántani a cikkben emlékező és emlékeztető tószegi atyámfiat (Fehér Ferencet), csak a rend kedvéért helyesbíteni mondatait, ti. hogy a járási főszolgabíró (Vosits Jenő) rendelkezésére (akkor Tószeg is az abonyi járásba tartozott) ott voltak még az abonyiak is. (Mint ahogy most is). Másrészt Abony határát sem öntötte el a Tisza (Hála Istennek!), így az abonyi templom lépcsőjéig sem jöhetett be! Meg hát az az árvíz sem 1944-ben volt. Akkor más bajok szorítottak bennünket.

(Gy.P.)

Egy nagyon szép tanulmányi siker!

Parti Mihálynéval, egy boldog édesanyával beszélgettem fia sikeréről. Lendvai Zoltánról van szó, aki Abonyban a Gyulai iskolában végezte el a nyolc osztályt. Varga Zsolt volt az osztályfőnöke. Ceglédén a Bem József Szakmunkásképző Iskolában karosszerialakatos szakmát tanult. Abonyi mestere Györe Ferenc kisiparos.

Kezembem a kitüntető oklevél.

Lendvai László részére, aki az 1998/99-es tanévben a Nemzeti Szakképzési Intézet által szervezett Szakma Kiváló Tanulója Verseny döntőjében Karosszerialakatos szakképesítés versenyen II. helyezést ért el. /országos döntő!

3.100 tanuló közül sikerült ezt a szép eredményt elérni. E szép siker után Zoli a következőket mondta:

- Szüleimnek nagyon sokat köszönhetek, mert minden lehetőséget megkaptam tőlük, hogy a munkában és a tanulásban nyugodtan készülhessek.

Itt köszönöm meg Györe Ferenc mesterem szakmai tanácsait, valamint a ceglédi Bem József iskola tanárainak, elsősorban Bakod Dénes osztályfőnökömnek és Bárány József tanáromnak türelmét és segítségét, akik e szép eredményhez hozzásegítettek. E versenyen elért eredményem alapján nem kell szakmai vizsgát tenni a tanév végén.

Gratulálók:

Tóth Ernő

Látogatás az abonyi malomban Beszélgetés Gyapjas Kálmán úrral, az "Abonyi Malom Kft" ügyvezetőjével

- Kálmánkám! Úgy tudom, több évtizede dolgozik már a malomiparban, tehát rutinos vezető ezen a téren.

- Igen. 33 éve vagyok e szakmában. Elég nagy jártasságom, betekintésem van ebben a munkakörben.

- Idézzük fel egy pár gondolattal e malom munkáját!

- Levéltári adatok bizonyítják, hogy az 1880-as években épült ez a malom, majd báró Harkányi Frigyes tulajdonába került. Ezt követően az I. világháború után Pick Mór vállalkozónak adta át, aki 1928-ig bérelte. Ekkor már nemcsak széntüzelésű kazánokat, hanem Diesel-motort is beállított. 1928-tól e malom és a villamos-hálózat fenntartója és üzemeltetője az "Abonyi Múmalom és Villamossági Rt." volt. A II. világháború előtti években négy malom volt Abonyban. A már említett villanymalom mellett a Flégner és a Perényi-Hollós malom látták el lisztféleséggel nagyközségünket. Az igen nagy teljesítményű Flégner malmok egyikét a visszavonuló német utóvéd katonák 1944. nov. 3-án felgyújtották. A raktárakban rengeteg gabona égett el. A másik Flégner malom a háború után megszűnt, majd egy ideig kenyéruzem volt. A Perényi-Hollós malmot az ötvenes években lebontották.

Így egy malom maradt Abonyban - régi nevén a villanymalom. "Radák út".

A II. világháború után az államosítás idején a helyi ÁFÉSZ vette át a malom irányítását és üzemeltetését. Az ötvenes évektől a megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat /GMV/ üzemeltette.

- Mi történt a rendszerváltás után?

- Amikor a tröszt megszűnt, a piac is felszabadult. Az átalakulások következtében a privatizáció során a Pest Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat ezt az üzemet is az első forduló pályázat útján meghirdette értékesítésre, s ezt sikerült megvásárolnunk. 1993. szeptember 27-én betéti társaságot hoztunk létre /BT./ A magánkézbe került malomüzem továbbra is hatékatosan folytatta eddigi munkáját. 1998. január 1-je óta malomüzemünk Kft-re alakult át.

- A malom részére honnan vásárolják a gabonát?

- Abony és környékéről, főleg a kiszegdaktól vásároljuk különböző tételekben, de csak jó minőségű gabonát.

- Értésüléseim vannak arról, hogy az örölt árak /lisztféleségek/ igen jó minőségűek.

- Mindent megteszünk azért, hogy vásárlóinkat a legjobb minőségű áruval elégítsük ki. Egy kg-os kiszerezésben is kaphatók a lisztféleségeink, nemcsak Abonyban, de a környező településeken is.

- A búzából milyen termékeket gyártanak?

- Gyakorlatilag hat féle terméket készítünk. BL-55-ös finomlisztet, BL-80-as kenyérlisztet, réteslisztet, búzadarát, takarmánylisztet és takarmánycsírát.

- Milyen a malom forgalma?

- Most, hogy magánkézben van a malomüzem, és a megyehatárok is szabadok, árucikkeink nagyon sok helyre eljutnak. Budapestre és Dunántúlra is szállítunk. A "Ceglédi Aranygallér" sütőüzem nagy tétel-

ben tőlünk veszi az árut. Igen sok kicsomagolt lisztet is vesznek, egyre több magánpék hozzánk jár. Szolnok megyében - Szolnok, Törökszentmiklós, Tószeg, Zagyvarékas, Újszász stb - már ismerik és igénylik is az abonyi lisztet. Pest megyéből is sok település vásárol nálunk.

- A jövőről is beszéljünk!

- Az elmúlt évben rekord mennyiségű gabona termett. A liszt piacon igen nagy harc folyik. Eladási gondok vannak, így csak jó minőségű áruval tudunk felszínen maradni. Az intenzív piackeresés nálunk szinte mindennapos tevékenység. Sajnos, beszűkült az export, mivel sok "kelet-európai" ország fizetéképtelen. Így marad a belföldi piac, amit csak minőségi áruval tudunk megtartani.

- Hány dolgozója van az üzemnek?

- Tizenöt fővel dolgozunk. Az üzemi termelést Sándor József irányítja.

- A gépek és az épület állaga milyen?

- 1993-ban a GMV-től mostoha körülmények között vettük át az üzemet. Az elmúlt 40 év alatt minimális volt a fejlesztés: ez értendő a technológiára és a szociális létesítményekre egyaránt. Elsődleges feladatunk volt a műszaki állapot javítása, amit el is végeztünk. Az épület karbantartását, felújítását az elmúlt évben végeztük el.

- Milyen a kapcsolat az abonyi gazdákkal?

- Örömmel kijelenthetem, hogy az abonyi gazdálkodókkal igen jó a kapcsolatunk. Mi szakmai tanácsokat is tudunk adni, mivel műszerekkel meg tudjuk vizsgálni a gabona minőségét.

- Az író megjegyzése: A családom évek óta az abonyi lisztet vásárolja. Ajánlom városunk lakosságának is, mert a minőség kifogástalan.

Sok sikert és jó egészséget kívánok a malom minden dolgozójának. Kívánom, hogy a jövőben is ilyen jó minőségű áruval lássák el városunkat és a megrendelő cégeket!

Köszönöm az értékes tájékoztatást!

Tóth Ernő városi képviselő

Bál a Somogyiban!

1999. március 13-án ismét egy felhőtlen szórakozásra, kikapcsolódásra hívtuk a szülőket, baráti társaságokat. Elmondhatjuk, hogy igen jó hangulatban telt el az este, amit Komáromi Attilának és zenekarának is köszönhetünk. A finom vacsoráról a "napközi" konyhásai gondoskodtak.

Nagy örömünkre igen sok abonyi vállalkozó segített felajánlásával a tombolatárgyak színesebbé tételéhez. Ezúton is köszönjük nekik:

Lipák és Lipák BT., MUTIFOR BT., Dr. S. Tóth Sándor, CSUPOR BT., RÓFÓS Méterárubolt, Korgó-Morgó Eb-eledefes bolt, Herbária, PUBÍTÓ, Az iskolai büfé Magdika nénije, Magyar Posta, Kabay Gyógyszertár, BIOMED, MOL RT., Mechanikai Művek, Gazdabolt, MALOM BT.,

Abonyi György, Viola és Társa, Kiss Tibor, ÉVA Élelmiszerbolt, ÁFÉSZ, Molnár András, Kazinczy Andorné, Orhidea virágbolt, Palásti József, Újvilág MGÉSZ, OTP Bank RT., Lévy György, Fehér István, ANETT virágbolt, Lilla Videotéka,
Osztályok közül: 1.a., 1.t, 2.b., 2.ct., 3.a., 3.t., 4.t., 5.t., 7.e., 7.ct.,

Valamint a Szülői Munkaközösség vezetői és az iskola igazgatója.

Minden évben két alkalommal rendezzük meg a Szülői Munkaközösség vacsoráját, melyek bevételei az alapítvány számláját gyarapítják. Már most szólunk, hogy legközelebb november 13-án szeretettel várunk minden érdeklődőt a bálba.

Csizmadia Mihályné SZMK Elnök
Somogyi Imre Általános Iskola

A 2000. év küszöbén Márciusi híreink, illetve tudnivalók

A Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezete 1999. március 6-án 15 órakor tartotta az év első összejövetelét, amelyen nőnap köszöntővel emlékeztünk a közelgő ünnepre:

**Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint a csillagok, ragyognak boldogan,
S fényt szórnak minden születő tavasznak.
Valamikor szép tüzes napok voltak,
Most enyhe és derűs fényrel ragyognak.
Ilyen volt az a nap, melynek fordulója
Ibolyáit ma a szívünkbe szórja....**

Ezt követően beszámoltunk az 1998-ban végzett munkánkról, majd az 1999-ben tervezetteket beszéltük meg és véglegesítettük, amit ezúton szeretnénk közreadni és nemcsak sorstársak figyelmébe ajánlani. Csak néhány gondolatot engedjenek meg, hogy elmondjak bevezetőnek abból az apropóból, hogy immár hetedik alkalommal indulunk el az előttünk álló évek. Ami pedig ennek az évek különlegességet ad, az az, hogy az utána következővel lezárul ismét egy évezred! Alkalmom az elgondolkodásra és a számvetésre. Így szervezetünk életében is, amely minden megkezdett tárgyhónapot figyelembe véve február 20-tól a következő év hasonló időpontjáig tart. Ezt az elmúlt időt, ha egy kerek egészhez - netán kenyérhez - hasonlítjuk, akkor ez a kenyér az év folyamán a havonta megrendezendő sok, de jelentőségében semmivel sem kevesebb, kisebb-nagyobb összejövetelek, rendezvények és kirándulások "morszáiból", amit pártoló tagjaink és nem kevésbé a kedves érdeklődő vendégeink gyűjtögetnek össze idejük, érdeklődésük és nem utolsósorban az egészségügyi állapotuktól függően, akkor majd ez a számunkra is nagyon hasznos munkának köszönhetően az év végére élményt és ízt adó finom, ropogós kenyérré válhat! Ezt kisebb-nagyobb nehézségek árán, de sikerült eddig minden évben valóra váltani. Ha emlékezünk rá, szám szerint hat alkalommal. És még egy gondolat erejéig maradjunk a kenyér hasonlatánál! Ugye tudvalévő, hogy elkészültét mennyi és milyen fáradságos munkák előzik meg, aminek eredményeképpen majd levehetjük "öt" a polcok valamelyikéről, miközben még válogatunk is közöttük - a tekintetben, hogy ketlebbet, vagy sütebbet szeretnénk. Mert így vagyunk a saját dolgainkkal is. Mert az év elején a gondosan megtervezett programoknak is elengedhetetlen kelléke a megfelelő hajtóerő, azaz az élesztő! - no meg a pék. Ettől függ minden és ezen áll rendezvényeink, összejöveteleink sikere is. Ha pedig benézünk abba a bizonyos kemencébe, ahol az utóbbi hat esztendő kenyerei készültek? Milyennek szerettük volna látni és hogy milyen is lett valójában az a hatodik? Hát emlékezünk és szegyük meg most gondolatban munkánk közös kenyérét. Engedjék meg, hogy ezt most ezennel átnyújtsam Önöknek és kérem, mondják el, hogy sikerült? Ez a hatodik... És a segítségnyújtás, amiért szervezetünket életre hívtuk és amely bennünket mindenkor kötelez, hogy KEZEKET KÉZZEL TUDJUNK FOGNI!, ahhoz a múltat csak oly mélységig verjük csak szemügyre, hogy abból okulva és erőt merítve magunk mögött tudjuk majd az előttünk álló hetediket is.

A program a következő:

Ápr. 10. 15.00 Meglepetések Napja és Húsvéti locsolóbál : Családsegítő Szolgálat

Máj. 8. 16.00 Édesanyák köszöntése és megemlékezünk az ESÉLYEGYENLŐSÉG NAPJA alkalmából: Családsegítő Szolgálat
Jótékonyági Hangverseny: a Városháza Díszterme

Június 26. Kirándulás Bogácsra.

Július 17. Látogatás a kiskunmajsai ösborókás és vidékére. 24-én összejövetel - Családsegítő Szolgálat

Aug. 21. 16.00 Újkenyér ünnepe : Abonyi Lajos Falumúzeum

Aug. 22. Töserdei vadzizek partjára látogatunk el.

Szept. 11. Ismerkedés a bogrács-főzés tudományával : VADÁSZLAKI BOGRÁCS-PARTY

Okt. 9. 15.00 Összejövetel: Családsegítő Szolgálat

Okt. 30. 15.00 Szt. Dónát napi szüreti mulatságok bálja: Mórincz Vendéglő.

Nov. 13. 15.00 Erzsébet és Lipót-napi köszöntő: Családsegítő Szolg.

Dec. 11. 15.00 Mikulás-vásár és Karácsony ünnepe: Családsegítő Szolg.

Előkészületek a 2000. év összejöveteleire, rendezvényeire. Rendezvényeinkre mindenkit szeretettel várunk. Segítsük azokat is, akik önállóan már nem boldogulnak!

A beszámolóhoz szeretnénk mellékelni még néhány adatot, ami alátámasztani látszik aggodásainkat. 1997-ben taglétszámunk 188, 1998-ban 163 /80 nő és 83 férfi/. Pártoló tag: 67 személy. Tagságát az előző évben 12 személy szüntette meg. Tagdíjat, sajnos, csak 75 sorstárunk fizetett folyamatosan. Elköltözött 5 személy. Elbúcsúztunk az előző évben 20 sorstárunktól. Az 1998-as évben 12 személy kérte felvételét tagságunk körébe. Az előző évben 431 személy kért segítséget. Szervezetünk saját ügyeinek intézésére 363 alkalommal került sor. Rendezvényeinket 558 személy látogatta. Üdülési lehetőségekre is volt alkalom, amivel nem éltünk az előző évben. A mozgáskorlátozottakat segítő alapítványhoz: Bicebóca, Motiváció, Seglthetünk, "Telefonnal a rászorultakért", hat sorstársunk adta be kérelmét. A LÁT támogatásokat nem véletlenül hagytam utoljára, ami nem azt jelenti, hogy az érdeklődés iránta a legcsekélyebb. Ellenkezőleg! Ugyanis a LÁT rehabilitációs támogatásként indult, és mára sajnos, szociális támogatásként működik, amelyhez a mozgáskorlátozottak hozzájuthatnak. Helyi viszonylatban 40 személy élt evvel a lehetőséggel, ami az 1998-as évhez viszonyítva jelentős emelkedést mutat. Az országos adatokat tekintve pedig? - "1997-ben a LÁT-nak csak 25 százalékát, míg 1998 - első félévében már 25 százalékát kapták azok a mozgáskorlátozott személyek, akik 50 év alattiak, tehát igazán hatékonyan rehabilitálhatók"? Viszont az is igaz, hogy öregedő ország öregedő társadalma a miénk, ezt is felmérés támasztja alá - és az életük delén túljutott, sérültté vált embereknek is nagy szükségük lenne a társadalom figyelmére, támogatására! Ez a korosztály azonban inkább igényli a szociális gondoskodást, mint a kényszerű rehabilitációt. És ezeknek az embereknek a szociális támogatásához milyen anyagi lehetőségek lennének napjainkban? A válasz a nagy pénzosztókra, s a kisebbekre, a magukra hagyott önkormányzatokra vár majd.

Az évnitó összejövetelen még szót ejtettünk az évad végéig lehetséges Színházi sétákról, fényképek utórendeléséről, tagdíjak befizetéséről.

A felajánlható 1%-ról, nyomtatványokról, vezetőségi gyűlésről, igali üdülési lehetőségekről.

A "Telefonnal a rászorultakért" Alapítvány az idei évben mozgássérültektől 1800 db pályázatot fogad el, amelyet a kuratórium fél évente bírál el. Evvel kapcsolatban bővebb információt a szervezet fogadónapján /hétfőnként/, a Családsegítő Szolg. épületében lehet kapni.

Oktatási és továbbtanulási lehetőségekről kapunk híradást: a Zsótér Pál Alapítvány által 1999. szeptemberben indítandó "Vállalkozási ismeretek avagy jövőd építése" elnevezésű távoktatási programról; illetve a Nyiregyházi Központi Intézményben szakiskolai képzésre és idegen nyelv tanulására nyílik lehetőség.

Szeretnénk elősegíteni még jobban a mozgássérülteket és mozgáskorlátozottak parkolási lehetőségeit a "Fogyatékkal Élők Világnapja" alkalmából elindított kampánnyal, az egész ország területén. A különféle betegségek kezelését és gyógyulását elősegítő szolgáltatások körében egy újabb, ingyenes szolgáltatásra szeretném felhívni a figyelmet. Aki pedig életre hívta ezt a szolgáltatást, Győri Ferencné állítja, hogy nagy kincs manapság az emberi szó, különösen a beteg embereknek jelent sokat! Ez a felismerés ösztönözte arra, hogy megvalósítsa az ingyenesen hívható "Nem SM kétségbe" nevű segélyvonalat, amely a szklerózis multiplexben szenvedő betegtársaknak jelent nagy segítséget. A 80/200-653-as telefonvonal tavaly júliustól él a főváros által kiírt pályázatnak köszönhetően, az Élet Mentálhigiénés Egyesület szakmai támogatásával.

Valamint szeretnénk hírt adni a tanácskozásról, amelyre a Fővárosi Önkormányzatnál került sor, és a megváltozott munkaképességű emberek elhelyezkedésével kapcsolatban tartottak tájékoztató előadásokat!

Szeretettel hívunk rendezvényeinkre, összejöveteleinkre minden kedves érdeklődőt!

Szeretnénk megköszönni támogatóinknak, érdeklődőinknek, hogy kitüntető figyelmükkel gondoltak ránk! Segítségükkel pedig lehetővé tették egész évben folyó munkánk megkönnyebbé tételét!
Győre Tibor

Ilyen még nem volt!

HÁROM SZTÁR KÖZÖS MŰSORA ABONYBAN

**Madarász Katalin, Gaál Gabriella,
Kovács Apollónia lesz vendégünk
május 9-én vasárnap du. 5 órakor a
művelődési házban.**

**"Szeretnénk május éjszakákon..."
című műsorukban népdalok, magyar-
és cigánynóták hangzanak el.**

**Közreműködik: Nagy Attila,
Kovács Péter**

**Kísér: Kállai János és cigányzenekara
Érdeklődni, jegyet váltani a
könyvtárban, valamint Acsai Lászlónál
Szervezi: a Petőfi Művelődési Ház
Baráti köre**

Jegyek ára: 600-500 Ft

13+1 telitalálat Minőségi borverseny kevés résztvevővel

Idén is megrendeztük az immár hagyományos borversenyünket. Az erkölcsi segítségen túl anyagi segítséget most nem kaptunk. Ebből következik, hogy kívülről vendégeket nem hívhattunk.

A versenyen 5 bortermelő 10 féle borral vett részt. 6 félével Egedi Miklós, melyből 3 első, 2 második és 1 harmadik helyezést ért el. Szücs Ferenc 2 féle borából az egyik első, a másik pedig harmadik lett. Kiss Béla egyetlen borával a második és Bene József a harmadik lett. Újszászi László bora is második helyezést ért el. A 2 tagú zsűrit, Gyetvai Ferencet és Panyik Lászlót úgy irányítottam, hogy én voltam az öntögető és a bor kategóriájának és fajtájának az ismertetője is. Az ítélkezők pontozása majdnem megegyezett. 1-2 pont döntött a helyezéseknél.

A közönség 5 tagból állt: 2 résztvevő neje, Benéné Margitka és Újszásziné Zsuzsika, továbbá Vincze Kálmán fotós barátunk, H. Tóth Mihály, akit botanikusként ismernek egyre többen országosan, és végül de nem utoljára Abonyi Magyar Imre festőművész, jó barátunk.

Az 1999. évi abonyi borverseny eredményei

Újfehér	Újvörös
1. Egedi Miklós	1. Egedi Miklós
2. Kiss Béla	2. Újszászi László
3. Szücs Ferenc és Egedi Miklós	3. Bene József és Egedi Miklós
Ó fehér	Óvörös
1. Szücs Ferenc	1. Egedi Miklós
2. Egedi Miklós	

16 órától majd 6 órán át egyre kellemesebben éreztük magunkat. Az oklevélen és a dicsőségen kívül más nem tudunk adni. A batusz össze-jövetelen egymást kínálgattuk borral, süteménnyel, kenyérral, szalonnával, sajttal, kolbásszal és üdítővel. Még zenélésre és nótázásra is sor került. Szeretném, ha az augusztus 20.-a körüli terménykiállításunk és a 25. évfordulónk nagyobb kaliberű lenne. Itt említem meg Bene László városi képviselő urat, régi jó barátunkat, (ő volt a +1), aki a szomszédos Somogyi iskola SZMK rendezvényéről látogatott át. Ő is jól érezte magát. Bízott, hogy a kiállításnál és az évfordulónál segít az Önkormányzat is.

Donáth Lajos

Motó: A hasznosat és jót szívből
és szorgalomból érdemes tenni.

Az idei borverseny abszolút győztese: Egedi Miklós

Valamikor, úgy 20 évvel ezelőtt, a Mikes Kelemen utcáról állították hogy a kertbarátok utcája. Akkoriban jeles tudósok segítették az alma termesztését. A cél a biotermék és a környezet kímélése volt. Én is elneveztem a Könyök körutat, ahol városunkban a legjobb borok teremnek. Neve: Éneklő-zenélő-jó bortermelő barátaink utcája.

Itt lakik a 38 éves Egedi Miklós is. Most úgy jött ki a lépés, hogy ő lett a bajnok. Nagy Mihály, a tavalyi legjobb, családi gyász miatt most nem vett részt ezen a játékos és vidám eseményen. Bátyjával, Sándorral művészen szoktak nótákat előadni. Ebben jó társ Miklós, aki zenével nagyszerűen tudja őket segíteni. Szücs Feri régi /majdnem alapító/ tagunk is ezen a "homokos részen", a szomszédban lakik. Ő is gépkocsivezető, és szintén eredményesen termeli többek között a bort is. Ő is volt már első többször is. A borverseny idei legjobbjá autóbusszvezető. Előtte tanulta és gyakorolta a villanszerelést is. Autódarus 6 évig volt. Ezután a teherautózás következett. Nagy szeretettel gondol a Gyulai Gaál Miklós Altalános Iskolára, ahol a sok hasznos tárgy mellett emberséget is tanult. Trombitatanára a szép emlékü Szekeres Laci bácsi volt, akihez a kedvessége és a hangszer szeretete nagyon hasonlít.

Feleségével, Jandácsik Éva gyógyszerésszel 13 éve házasok. Nagy szeretettel és eredményesen nevelik a 10 éves Orsolyát és a 8 éves Mártont. 5 éve tagja a kertbarát körnek. Az eddigi 100 négyszögöl gyümölcsös és szőlőterülethez most még vettek 780 négyszögölet. Itt már konyhakerti növények és takarmányok is megteremnek. A rotációs kapa, a motoros permetező és más modern felszerelések segítik a munkát. Boldogan állapíthatom meg, hogy kedves és vendégszerető a család. Együtt és egy célért dolgoznak és örülnek elért sikereinek. További jó egészséget, eredményeket és meglepedést kívánok kedves mindannyiójuknak!

Donáth Lajos

Gyerekeknek

Van kedvetek egy kicsit törtémeszkedni? Szegődjünk néhány hős nyomába! Játékunknak adjuk azt a címet, mondjuk, hogy: "Abonyi hősök". Mert valamennyiük, akik ebben a játékban szerepelnek, bizony egytől-egyig Abonyban szereztek hírnevet maguknak! Játékunk hét fordulóból áll. A hetedik forduló végén értékes könyvjutalmakat sorsolunk ki a legtöbb helyes választ beküldők között! Különdíjat az a kis törtémesz kap, aki nemcsak a helyes megfejtéseket küldi be, hanem egy-egy izgalmas ki történetet is kifundál hőseinkről! Hadd szárnyaljon a képzetet...! /Ehhez segítséget ennek a bevezetőnek a legvégén találsz. Rád bizzuk, hogy milyen hosszú legyen a fogalmazás, de azért egy füzetlapnyi oldal legalább legyen! Lehet fogalmazni párbeszédre vagy leíró formában, tetszés szerint. Az a legjobb fogalmazás, amelyikben ebből is van egy kicsi, meg abból is... A legizgalmasabb történeteket elolvashatjátok majd itt, ezen az oldalon! Rajzolni is szabad ám! Tehát, ha megjött a kedvetek, munkára fel! Első rejtélyünk megfejtését a vízszintes 10. és függőleges 6. sorban találod. A név a megfejtés, ezt kell /javasoljuk, hogy történeteddel, rajzoddal együtt/ beküldened, ide: Abonyi Napló Szerkesztősége, Abony, Csillag Zsigmond út 5. **Ne felejtsetd el, hogy május 10-ig!** A borítékra írd rá a neved, az osztályod és ezt: "**Abonyi hősök**", 1. forduló. Jó munkát

és sok sikert kívánunk a játékhoz! Segítségül legelső hősünkhöz:

Rákóczi fejedelem ezredskapitánya. Az abonyi Hegyeshalomnál iest vetett portyázó csapatával a fosztogató rác zsványokra, akiket a labancok küldtek falucskánkra. Hősünk a csatában a kurucokkal legyőzte Péró haramia rablóbandáját. Így mentette meg Abonyt a dúlástól, s 1709-ben ezért kapta megmentőnk a "rácok ostora" nevet. Ki ő?

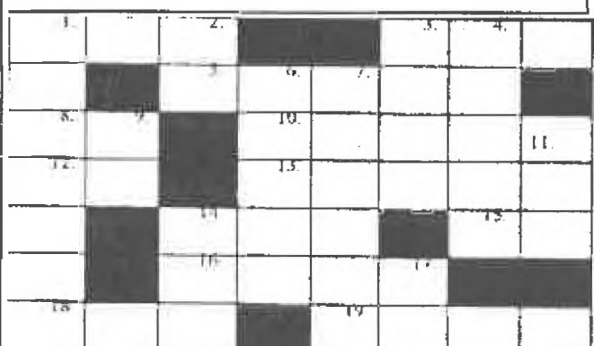
Vízszintes:

1. A fában perceg! 3. Sár betűi, keverve. 5. Az Alföld nagy folyója. 8. Kétszer ..., ki gyorsan..., 10. Hősünk vezetéknéve. 12. KT. 13. Amelyik macskának ilyen a bundája, arra mondják, hogy iromba. 14. Így is nevezik a székesegyházat /pl. a kassai .../. 15. Nemzetközi autójel az ausztriai és a svédországi kocsikon. 16. Kemény, tüskésfa. 18. Ezt a ruhadarabot télen viseljük. 19. Kiscsikóknak gyakran adják ezt a nevet.

Függőleges:

1. Inyencmester. 2. A rómaiak kőlapokkal fedték. 3. Még Rózsa Sándor is a vállára terítettel /cifra.../. 4. Csavart szarvú, hosszú gyapjas juh, ősi magyar fajta. 6. Hősünk keresztnéve. 7. Ha ló nincs, ő is jó szokott lenni! 9. Egy híres nándorfehértvári hős monogramja. 11. Élesszemű ragadozómadár, a Kaszálóban is látták már. 14. Nemzeti ... /Petőfi Sándor költeménye/. 17. Veszélyes tengeri ragadozó nevének első két betűje.

Zsemlye J.

A Somogyi iskola életéből Zenei vetélkedő Gödöllőn

A Magyar zene évezrede (Honfoglalás muzsikával) címmel országos zenei játékokat hirdettek meg az általános és középiskolások részére. Hosszabb fontolgatás után beneveztük az iskolai csapatot erre a versenyre. Tanulóink hetente délutánonként készültek a könyvekből. A magyar vonatkozású dalokat, életrajzokat, zenehallgatási anyagot megtanulták. Katona Csöpi néni segítségével korabeli táncot tanultak. A verseny márc. 16-án Gödöllőn volt. A verseny zsűri tagjai Varga Károly és Lukin László voltak, akik ragyogóan tudták oldani a feszültséget. Csapatunk igen nagy pontelőnnyel nyerte meg a versenyt. Továbbjutottunk az országos döntőbe, amelyet az ősz folyamán rendeznek meg. Az iskolavezetés és a tantestület minden tagja szeretettel gratulál Szép Ferencné énektanárnőnek és csapatának a szép sikerhez. Reméljük, az ősszel is ilyen szép sikerről tudok beszámolni.

A csapat tagjai voltak: Barta Katalin 8.t., Szabados Orsolya 8.a., Dévai István 7.t., Tóth Péter 7.t., Szabó Ildikó 6.a., Sörös László 6.a., Bóta Júlia 6. t., Nagy Ágnes 5. t.

Megyei tanulmányi verseny

Német verseny: Vincze Beáta 8.t., 2. helyezés.
felkészítő tanár: Bata Lajosné

Területi tanulmányi versenyek

Magyar verseny: Vincze Beáta 8.t., 2. helyezés.
felkészítő tanár: Egedi Pálné

Biológia verseny: Visnyei József 8.a., 5. helyezés
felkészítő tanár: Benéné Egedy Erika.

Megyei mezey futóverseny, Kiskunlaczháza

I. korcsoport: egyéni: Batta Norbert 3.et., 1. helyezés

I. korcsoport: fiúcsapat: 6. helyezés

I. korcsoport: leánycsapat: 4. helyezés, felkészítő tanár: Kazinczyna Juhász Ildikó

II. korcsoport: fiúcsapat: 3. helyezés, felkészítő tanár: Nagy Tibor

II. korcsoport: leánycsapat: 2. helyezés, felkészítő tanár: Csóke Ágnes,

III. korcsoport: fiúcsapat 1. helyezés, felkészítő tanár: Kókai László

Húsvéti Kupa leány kézilabda torna, Lajosmizse

A Somogyi iskola 5. osztályos leány kézilabdacsapata I. helyezést ért el. Edző: Tajtiné Fehér Erzsébet. **A csapat tagjai:** Juhász Edit, Csáki Edina, Gulyás Nikolett, Kövér Tünde, Szalai Csilla, Dávid Adrienne, Vincze Nóra, Ozsvárt Katalin, Palotai Katalin, Nagy Ágnes.

A Somogyi iskola 5. osztályos fiúk kézilabdacsapata III. helyezést ért el.

A csapat tagjai: Szalai László, Cimpeán Hunor, Hajdú Ádám, Szabó László, Bíró Balázs, Gulyás Péter, Varga Sándor, Ivicz Sándor.

Somogyi Kupa fiú kézilabda torna, Abony

I. Lajosmizse

II. Abony, Somogyi

III. Törökszentmiklós, Kölcsey iskola

A csapat tagjai: Szalai László, Egedi József, Sajgó Tamás, Koncsik Csaba, Mészáros László, Habony Zolt, Földi Antal, Szücs László, Sulyok Tibor, Szecsei Tibor, Matkovics Szabolcs.

Gratulálók a szép sikerhez:

Tóth Ernő

Labdarúgó-csapatunk életéből

Labdarúgó-csapatunk folyamatosan játssza a bajnoki mérkőzéseit. Március végén igen sok sérült volt, s így igen nehéz volt a csapat kialakítás. Ennek ellenére három nehéz mérkőzésen két pontot sikerült szereznünk. Martfűn igazságos döntetlen született. Ritkán látható, izgalmas mérkőzés volt. Sajnos, április 3-án Tószegen beleszaladt a csapat egy nem várt vereségbe. Reméljük, a következő mérkőzéseken helyrehozza ezt a hibát. Március hónapban a Szolnokon táborozó, igen jó képességű (Belorussz) NB I-es csapat kétszer is játszott Abony ellen felkészülési mérkőzést. Mindkétszer a vendégek nyertek.

Eredmények:

Jászakóhalma - Abony 1:2 ifi: 1:1 Góllövő: Rimóczi Csaba 2

Martfű - Abony 1:1 ifi: 0:0 góllövő: Czapkó

Abony - Túrkeve 3:1 ifi: 0:3 góllövő: Rimóczi Csaba 2, Sulyok

Tószeg - Abony 3:0 ifi: 0:1

A bajnokság állása:

1. Martfű: 39 pont
2. Jászakóhalma 37 pont
3. Mezőtúr 37 pont
4. Törökszentmiklós 35 pont
5. Fegyvernek 33 pont
6. Abony 31 pont

Az ifjúsági csapat negyedik helyen áll.

1. Törökszentmiklós

2. Mezőtúr

3. Túrkeve

4. Abony

A serdülő bajnokság április közepén kezdődik
Tóth Ernő

Torna

Pest megye női egyéni tornászajnokságát az abonyi sportcsarnokban rendezték meg 1999. március 13-án.

Eredmények:

Gyerekek: Pest megye bajnoka: Géresi Brigitta /Abony-TAK/ 2. Szilágyi Anikó /Csemő/ 3. Bükkösi Alexandra /Abony-TAK/

Serdülő: II. osztály: Pest megye bajnoka: Mocsári Mariann /Váradi Acro Team/ 2. Fehér Anna /Abony Kinizsi gimn./ 3. Szabó Gyöngyi /Kinizsi DSE/

Újoncok: Pest megye bajnoka: Farkas Bianka /Váradi AT./

Serdülő I. osztály: Pest megye bajnoka: Szalinka Judit /ATAK/ 2. Szilágyi Gabriella /ATAK/ 3. Soós Melinda /ATAK/

Ifi III: Pest megye bajnoka: Németh Katalin /Kinizsi DSE/ 2. Koncz Mónika /Kinizsi DSE/ 3. Jakab Edit /Kinizsi DSE/

Junior: Pest megye bajnoka: Dani Szilvia /Nagyk. Toldi/ 2. Somodi Anita /KDSE/

Felnőtt: Pest megye bajnoka: Horváth Nikolett /Ceglédi Közgáz/ 2. Német Adrienn /Nagyk. Toldi/

Kinizsi Kupa Abony város bajnoksága: 1. Bakos Tibor /Kinizsi DSE/ 2. Farkas Sándor 3. Szekeres Ádám

Kinizsi Kupa: felnőtt: 1. Molnár Zsolt /Abony/

Abony Kupa Ovis: 1. Géresi Kitti /Abony-TAK/

Pest Megyei Torna - és Akrobatika Szövetség megtartotta tisztújító közgyűlését.

Elnök: ismét Váradi László, a Kinizsi Pál Gimn. testnevelő tanára lett.

Elnökhelyettes: Dudás Aranka, főtitkár: Kovács Tibor, titkár: Váradi Marianna.

Gratulálók!

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Az Abonyi Állat- és Szabadidőpark

Márciustól újra érdekes állatokkal várja a kicsiket és nagyokat. Ilyen például Dudu, a majom, lovak, bütykös ludak, struccok, afrikai sörényes juhok. Simogató áll a kedves látogatók rendelkezésére, ahol a gyerekek megsimogathatják Jankát, a szamarat és a pónilovat. Akinek kedve van, lovagolhat, nyársalhat, és a büfében finom falatokat fogyaszthat. Május 1-jén ismét megrendezésre kerül a májális, melynek sztárjai között lesz Bajor Imre, Vincze Lilla és még sokan mások. De addig is figyeljék a plakátokat! Húsvétkor mindhárom napon ajándékot kaptak a látogatók a nyusztól, melynek sokan megörültek.

Jáger Zsolt

És a fiúk csak birkóznak tovább...

A legutóbbi eredménybeszámoló óta az elmúlt időszakban tovább folytatódott az abonyi birkózók szép szereplésének sorozata. A közel egy hónap alatt az alábbi eredmények születtek:

1999. 02. 20. Suhajda Jenő Emlékverseny, Dabas

Molnár Gábor I., Csáki Tibor II., Tóth Tibor II., Tóth Tamás I., Hajdú Róbert VI.

A csapat a negyedik helyen végzett.

1999. 02. 20. ORV /Olimpiai Reménységek Versenye/ Szajó, Serdülő kötöttfogású verseny

Horváth György I., Lengvári Teofil I., Viszok Csaba II., Vincze Zoltán VI.

1999. 02. 27. ORV Abony, szabadfogású serdülő

Horváth György III., Lengvári Teofil I., Viszok Csaba II., Vincze Zoltán VI.

1999. 02. 27. Diák csapathajnokság, Abony
A csapat a III. helyen végzett.

1999. 03. 20. Szegfű kupa, Püspökladány

Molnár Gábor II., Viszok Csaba IV., Tóth Tibor IV., Varga László V.,

1999. 03. 20. Felnőtt kötöttfogású felmérő verseny Bp. Spartacus

Csizmadia Gábor /69 kg/ VII.

1999. 03. 20. IFI felmérő kötöttfogású verseny, Kalocsa

Vincze Zoltán III.

1999. 03. 20. Diósgyőr, Vicsek József Nemzetközi Emlékverseny, kötöttfogás

Viszok Csaba II., Tóth Tibor III., Molnár Gábor VI.,

1999. 03. 27. Orosháza, szabadfogású országos verseny, 324 induló

Tóth Tibor V., Lőrinczy Dániel III.

1999. 03. 27. Jásztej kupa, Jászapáti

kötöttfogású verseny Vincze Zoltán I., Veres János V., Tóth Tibor II.,

A verseny mellett fiaink a tavaszi szünet ideje alatt edzőtáborozáson vettek részt Miskolcon. Ide hárman kaptak a csapatból meghívást, elért eredményeik alapján: **Lengvári Teofil, Horváth György, Viszok Csaba.** Az edzőtáborban komoly szakmai tréning folyt, reményeink szerint ez a versenyzők eredményeiben is visszaköszön majd. Jelenlegi célkitűzéseink közül a legfontosabb az eredményes felkészülés a legnagyobb megmérettetésekre, ezek: diákolimpia júniusban Kecskeméten, IFI magyar bajnokság, serdülő országos versenyek az első félévben. 1999. május 29-én ismét megrendezésre kerül majd az Abony kupa országos birkózóverseny, melynek a Városi Sportszarnok biztosít helyszínt. A tavalyi évben már közel 200 induló vett részt a versenyen, reményeink szerint idén is nagy lesz az érdeklődés ezen sportesemény iránt.

Ezen hasábkon szeretném felhívni a birkózás iránt érdeklődő gyerekek, fiatalok figyelmét, hogy szeretettel várunk mindenkit edzéseinkre. Ezek helyszíne az Apponyi Albert úti birkózóterem, ahol minden hétköznap 17 órától megtalálhatók.

Jelszó: Legyél Te is erősebb!

Lőrinczy Veronika

Rendőrségi hírek

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás K.L. abonyi lakos és A.Z. budapesti lakos ellen, akik 1999. 03.09-én a Szelei úton haladtak egy gumikerekű kézikocsit tolvaj, melyen 10 zsák cement kabáttal volt letakarva. A járőrök igazolásra szólították fel a fenti személyeket, de magukat egyikük sem tudta hitelt érdemlően igazolni. Ezt követően a járőrök a kézikocsin lévő cement eredetéről számlát kértek, de azt sem tudták felmutatni. A további helyszíni elszámoltatásuk során mindketten elismerték, hogy a 10 zsák cementet Abony, Táncsics M. u. 8. és 9. sz. közötti építkezésről tulajdonították el. A fenti két személyt a járőrök elfogták és az Abonyi Rendőrörsre előállították.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás B.A. abonyi lakos ellen, aki 1999. március hónapban Sz. A. sérelmére lopást követett el. Az elkövető a sportszarnok öltözőjéből eltulajdonította a sértett 600.-forintját. Elismerve, hogy ő lopta el a fenti összeget, de már csak 200 forint maradt belőle, a többit elköltötte. A sértett kára így részben megtérült.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás ifj. R.I., K. I., id. R.I., és R.J. nagykátai lakosok ellen, akik 1999. 03.12-én a piactér területén engedély nélkül illatszereket árusítottak. A fenti személyek a rendőrszolgálat meglatva megpróbáltak elmenekülni, de őket a Cserép u. 5. szám előtt utolérték és ott igazoltatták. A fenti személyek magukat hitelt érdemlően személyi igazolvánnyal igazolták, de a sporttáskájában lévő illatszerekről számlát felmutatni nem tudtak. A járőrök ezt követően az Abonyi Rendőrörsre előállították az elkövetőket. Az illatszereket termékazonosítás céljából lefoglalták.

Tájékoztatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekben túlmenően a város területén elkövetett egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen.

Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrség ügyeletét, vagy a 06-20/230-707-es rádiótelefon-számon a közterületen szolgálatot teljesítő járőröket.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy az Abonyi Rendőrörsön 1999. április 1-jétől, csütörtöki napokon 13-14 óráig fogadóórát tartok.

Abony, 1999. március 31.

Godó Tibor r. főhadnagy, őrsparancsnok

Tornagyőztes abonyi focisták!

Valószínűleg kevesen hallottak olvasóink közül a PP PROD KFT amatőr labdarúgó csapatáról. Ez a lelkes és ügyes társaság a közelmúltban szép sikert ért el, 16 csapat részvételével rendezett terembajnokságon csaknem 100%-os teljesítménnyel az első helyen végzett. A teremtorna Szolnokon zajlott december és március között, körmerkőzéses formában, tehát minden csapat találkozott mindenkivel. Összesen tizenöt játéknapon szerepeltek az abonyiak, és egyetlen vereséget szenvedtek el, azt is csupán 4:3 arányban, a többi meccset megnyerték a jórészt szolnoki illetve környékbeli együttesek ellen.

A torna fő szponzora az egykori válogatott kapuvédő Szendrei József a JOMA sportszergyártó cég magyarországi képviselője volt.

Az első helyezett PP PROD mögött a második helyezést a szolnoki Szökökút Szalon, a harmadikat az ÉPSZIKER ROMIX csapata szerezte meg. A győztes csapat tagjai a következők voltak.

Palcsó András aki a csapat szponzora is egyben, a tulajdonában lévő 27 fős KFT nevét viseli az együttes. Cége fémipari tevékenységet folytat, telephelye a Hirn utcában található, de övé a Kehely fagyaltató is.

A kapus Kiss Zoltán korábban az abonyi nagycsapat tagjaként is ismert a szurkolók előtt.

A játékosok között van Mihályi Attila a "Millenáris" kerékpárüzlet tulajdonosa, Kosaras László, aki jelenleg a Dreher söröző dolgozója, és szintén régi igazolt labdarúgó, Farkas Mihály, aki valóságos sportszaladból származik, focitudásához nem fér kétség, Spolmin Zoltán szintén régi "motoros" a focipályán - játszott Abony, Törtel csapatában és a sirokkó együttesben egyaránt.

Jelenleg is aktív futballista Falusi Miklós és Homola József a megyei I. osztályban.

A fentiek alkotják a csapat állandó magvát, de a sorozatmérkőzéseken játszott Földi Imre és fia Tibor, valamint Földi Antal is.

A csapat erre a szolnoki tornára állt össze, de lesz folytatás! Továbbra is amatőr tornákon akarnak indulni, talán egy-két új játékost is "igazolnak".

Edzeni a Városi Sportszarnokban szoktak hétfői napokon - az Önkormányzat ezzel támogatja az amatőr sportot. Legközelebb májusban kezdődő kispályás tornán lesz látható a PP PROD KFT.

Fodor László tanár

A HÓNAP MŰTÁRGYA

Az Abonyi Lajos Falumúzeum eddig sokak által nem látott kincseiből mutatunk be minden hónapban egyet-egyét, melyet a helyszínen tekinthetnek meg az adott időszakban. A bemutatott tárgyakkal kapcsolatban teszünk fel egy kérdést, melyre a választ könnyű lesz megszerezni. Megoldásaikat a könyvtárba szíveskedjenek eljuttatni. A tárgyról készült fényképeket minden hónapban kisorsoljuk! Év végén az első díj: 1 db fényképezőgép, 2. díj: egy sorozat a tárgyról készült fényképekből, további díjak: 3 db Abonyi Napló előfizetés.

Kellemes szórakozást kívánunk a játékhoz!

Mit tudunk a Hónap műtárgyáról? Burgonyatörő

A megfőzött krumplít lyukacsos bádogtartóján préselték át s így használták fel a szükséges célra.

Kérdés: Hány centi a négy láb összesen?

Március havi nyertesünk:
Csiza Péter: Abony, Magyar B. út 2.

A megfejtés:
fehér és virágokkal van díszítve.

Honnan rajzoltam?

1999. évben az Abonyi Naplóban új retvénsorozatot indítottunk, amelyben a fenti cím a kérdés. Minden számban közlünk egy rajzot, amely Abonyinak valamelyik pontjáról készült. A képeken minden esetben az abonyi két torony valamelyike, vagy mindkettő egyszerre látszik. A feltett (kérdésben) kérdésre azt kell megválaszolni, hogy honnan rajzoltam a képet, vagyis hol ültem a kép rajzolása közben. A beérkezett helyes válaszokból a nyertest év végén sorsoljuk ki. A győztes díja egy bekeretezett abonyi látkép.

Abonyi Magyar Imre

GEDI-PRESS

REKLÁM
DEKOR

bélyegző

készítés,

szórólapok,

cégespapírok,

névjegykártyák,

SZÍNES NYOMTATÁS,

CÉGTÁBLÁK,

REKLÁMTÁBLÁK,

VILÁGÍTÓTÁBLÁK

Abony, Szolnoki út 1.

Tel.: 363-473, 06/20 9694-483

Nosztalgia bál!

A Petőfi Művelődési Házban április 24-én szombaton 20.00 órától Nosztalgia bált rendezünk.

Fellépnek: Kállai Ernő orgonista Nosztalgia együttese, Szabó Jánosné Tóth Magdolna énekes, Eszes Sándor énekes, Farkas Mihály dobos.

Mindenkit szeretettel várunk!

Lapunkból tallóz és az átvett anyagot továbbítja az érdekelteknek:

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István

Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné

Olvasószerkesztő: Györe Istvánné

Szerkesztőség: Abony,

Csillag Zs. út 5.

Tel.: 53/360-075

Megjelenik: 1.400 példányban

APÁTI NYOMDA
CEGLÉD

CSATORNA U. 8. ☎ (06-30) 9633-487